

Jiří Čehovský

alternativa
1
alternativa
magazín

Uzdrav se s autopatíí

Tajemství
homeopaticky
potencované
vlastní sliny

Jak se zbavit i dlouhodobých
a opakovaných potíží

Obsah

Část I.: Úvod

1.	Zázraky se dějí.....	4
2.	Trochu teorie	4
3.	Trochu filosofie	6
4.	Rezonance	7
5.	Co je autopatie?.....	8
6.	Na co je autopatie?	9
7.	Případy autopatické léčby	9

Část II.: O technice autopatie

1.	Autopatické vyšetření.....	9
2.	Potence neboli stupeň ředění.....	12
	Individuální stanovení potence	13
3.	Závěr první konzultace	14
4.	Kontrolní konzultace	15
	Zákony léčby	16
	Čistící reakce	19
	Léčivá krize.....	20
	Druhá dávka.....	20
5.	Průběh kontrolní konzultace	24
	Doba účinku jedné dávky	25
6.	Urychlení harmonizace.....	25
7.	Stanovení stupně ředění.....	26
8.	Opakování kontrol	27

Část III.: Příprava autopatického preparátu

1.	Čím a jak.....	29
2.	Návod k použití autopatické lahvičky	32
	Autopatická lahvička harmonie - návod.....	33
	Komentář k návodu.....	35
3.	Příprava vysokých potencií	37

Část IV.: Samoléčba

1.	Případ samoléčby.....	38
----	-----------------------	----

Část V.: Zvířata a rostliny

1.	Případy koček a psa	40
2.	Rostliny.....	41

Část VI.: Popisy případů

1.	Případ chronické ulcerosní kolitidy	42
2.	Docela obyčejný případ	44
3.	Případ spirálového vývoje.....	45
4.	Únavový syndrom.....	47
5.	On a Ona aneb porušení pravidel	47
6.	Léčitelka.....	48
7.	Bolest hrdla.....	48
8.	Po první kontrole.....	49
9.	Pokročilý věk	50
10.	Akutní použití AP	50

11.	Velmi stručné popisy případů.....	.. 51
	Část VII.: Dodatky	
1.	Shrnutí:Autopatie při svépomocné léčbě a samoléčbě ..	55
2.	První pomoc	56
3.	Odborné poradenství.....	56
4.	Otázky a odpovědi.....	57

Část 1. Úvod

1. Zázraky se dějí

Homeopatie je dvě stě let stará a generacemi vyzkoušená metoda léčby. Je stěží překonatelná v léčbě chronických nemocí, pokud je poskytována odborně a podle klasických zásad. Po dvacet dva let jsem doporučoval jako homeopat-léčitel homeopatické léky, používal jsem tlusté knihy zvané repertorium nebo materia medica, mající i přes tisíc stran. Pracoval jsem s homeopatickými počítačovými programy, z nichž jeden se jmenoval McRepertory, další Reference Works, jiný Radar a další Kent, jehož jsem spoluautorem. Bylo potřebné vést s klientem podrobný rozhovor k získání a utřídění mnoha údajů nejen o nemoci, ale i o jeho osobnosti, o jeho psychickém profilu, zálibách atp. Když jsem na základě pečlivé analýzy případu vybral z mnoha set existujících léků ten jeden, co nejpodobnější danému člověku (nikoliv jen jeho nemoci), začaly se dít zázračné věci. Přešly letité migrény, kloubní potíže, nespavost, ekzémy, astma a mnohé jiné tzv. nevléčitelné nemoci, s nimiž moji klienti předtím za pomoci obvyklých léčebných metod dlouho neúspěšně zápolili. Docházelo ke zvýšení odolnosti, energie a k regeneraci organismu. Problém byl pouze v tom, že se někdy takový přesně zvolený a tím pádem skvěle účinkující lék najít podařilo, ale jindy nikoliv. Po čase, třeba po několika letech, i ten perfektně zvolený lék přestával účinkovat a bylo nutné hledat další. To je v homeopatii naprosto běžné a i ti nejlepší homeopate mají tuto zkušenost, jak vím od svých známých z Anglie, Německa a Holandska, kteří přednášejí na mých pravidelných pražských homeopatických kursech. A tak jsem byl před kontrolní konzultací vždy poněkud napjatý, zda se můj klient zlepšil, což by znamenalo, že jsem se s lékem minule trefil, nebo se nezlepšil, což by znamenalo, že jsem se netrefil, nebo že původně dobře zvolený lék už ztrácí účinek, a že mě proto čeká ještě spousta práce. Jakmile jsem začal používat autopatii, novou metodu, která se vyvinula z homeopatie, tento pocit napětí zmizel. S autopatickým preparátem jsem se trefil vždy a navíc ještě odpadlo složité hledání léku. Ulevilo se nejen mým klientům, ale také mně, jako jejich poradci. Případy řešené autopatickým přístupem se vyvíjejí zázračně, jako po mimořádně přesně zvoleném homeopatickým léku. K tomu zázraku jsou nezbytné, když to zjednoduším, jen tři věci: znalost, vlastní slina a čistá voda.

2. Trochu teorie Homeopate přišli na to, že některé homeopaticky připravené látky (např. kuchyňská sůl, ziato, platina, mléko atd.) mají silný léčivý vliv, přestože ve své surové nezpracované podobě žádný takový účinek

na živé organismy nevykazují. Dochází k tomu teprve tehdy, když jsou zředěny speciální metodou, a to převážně tak silně, že již není přítomna ani molekula původní látky.

Další zvláštností homeopatie je to, že se léčí celek, celý soubor problémů určitého člověka, nejen jedna jeho nemoc nebo potíže. V klasické homeopatii je nemoc chápána jako porucha centrálního řídicího spirituálního systému v člověku, nazvaného zakladatelem homeopatie Samuelem Hahnemannem „dynamis“ či „vitální síla“. Jakmile organizace z centra oslabí, tělo a mysl začnou zlobit. Klasický americký homeopat J. T. Kent nazýval toto inteligentní centrum „vnitřní člověk“, minii tím jeho duchovní podstatu, což souviselo s názory křesťanského filosofa Emanuela Swedenborga. Takže nemoc je porucha řídicího centra, je to změna z původní dobré organizace, zdraví, ve špatnou nedokonalou organizaci, v desorganizaci, v nemoc. Není třeba opravovat následek - nemoc, stačí opravit příčinu ve spirituálním řídicím centru, vrátit mu jeho původní zdravé vibrace, původní frekvenční vzor, a ono si samo zjednápořádek, znovu nastolí organizaci - návrat zdraví. A získá sílu k obraně před vnějším stresem.

Podle Buddhy, Swedenborga a také podle Hahnemanna je lidská existence vícedimensionální a není zakotvena jen v materiálním světě. Podle současné vědy jsou vše, co vnímáme, vidíme nebo cítíme, frekvence, vibrace, což je v souladu s názory právě zmíněných osobností. Hmota se skládá z vibrací, naše smysly vnímají vibrace. Vesmír je vytvářen vibracemi. A také naše mysl a tělo. Rovněž spirituální řídicí systém v člověku je utvořen z určitých vibrací a melodií, které mají velmi vysoké frekvence. Právě ony spirituální vysoké frekvence vytvářejí podřízené druhotné nižší frekvence naší mysli a ještě nižší našeho těla. Jestliže poklesne frekvence našeho spirituálního organizačního systému, začnou se měnit a rozpadat i jeho podřízené frekvence či melodie, ztrácejí původní zdravou harmonickou strukturu - onemocníme.

Oprava vnitřního centrálního problému proběhne tak, že naředíme nějakou podobně frekvenčně naladěnou hmotnou substancí (rostlinu, minerál atp.) do jemnohmotné úrovně, odpovídající jemné (vysokofrekvenční) úrovni řídicího centra, dynamis. To se pak díky rezonanci s vysoko ředěnou substancí rozezná ve své původní zdravé frekvenci či melodii, a začne nastolovat v těle a mysli původní struktury, původní zdraví, jaké bylo třeba před mnoha lety. Je tu však háček. Aby homeopaticky ředěný lék mohl perfektně fungovat, musí být vyhledán opravdu přesný, nejpodobněji danému pacientovi naladěný a tedy rezonanci vzbuzující lék, a to zvláště pro každého konkrétního Člověka, nikoliv jen podle jeho nemocí, ale i podle jeho psychických vlastností a reakcí na prostředí. Jde vždy o individuálně zvolený lék, vybraný z několika set až tisíc existujících. Zdroje homeopatických léků jsou v okolní přírodě, v říši rostlin, minerálů i zvířat a také v říši lidské. Některé z nich jsou připraveny z lidských tělesných tekutin.¹ Hledání léku je obtížné, odborně náročné a často nejisté. Když je ovšem lék nalezen, stojí to za to.

Při autopatickém přístupu je problém vyřešen předem. Váš individuální lék

nemusí nikdo hledat. Vy už ho znáte! Máte ho již v sobě. Nosíte ho ve svém těle, ale zatím v neúčinné, surové, materiální podobě.

Filosofii, historii a další souvislosti jsem popsal podrobní ve své předchozí knize Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii. Alternativa, Praha, 2003, německé vydání Speiche! der heilende Saft, Windpferd, Aitmag, 2004 a předtím v knize Homeopatie, víc než léčba, Alternativa, Praha, 1994).

3. Trochu filosofie Největším problémem současného člověka jsou chronické nemoci. Životní pocit obyvatel Země (včetně nás, přesycených) je negativně ovlivněn tím, že naprostá většina z nás trpí, často již od dětství, některou z mnoha set chronických, což znamená obvyklými prostředky nevléčitelných, tělesných nebo i psychických potíží. Jde o nejrůznější problémy a neduhy, od lehkých povrchových a jen mírně obtěžujících až po vážné a život ohrožující. Potíže se stále opakují nebo se už trvale usadily v našich tělech a/nebo myslích. Některé z nich případně zmizí a jsou vystřídány ještě vážnějšími problémy v jiné části organismu. Žádná technologicky zaměřená materialisticky orientovaná léčba nás jich nedokáže zbavit, nanejvýš „mírní“ příznaky. Zdraví již nemůže být vráceno. O tom se nedovíte v televizi, ale je to životní zkušenost většiny z nás a také statistiky Světové zdravotnické organizace to jasně říkají: Současná světová populace je chronicky nemocná, a to v nebyvalém rozsahu. Velmi špatně jsou na tom kupodivu i ekonomicky silně rozvinuté žerně. Utrpení lidí vzrůstá. Nejste v tom průšvihů sama ani sám. Nemáte se za co stydět. Zatímco televizní reklamy ukazují zdravé a spokojené lidi, naprostá většina z nás má chronické potíže a trpí chronickou nespokojeností. Byli jsme oklamáni školní výukou a zdravotnickou propagandou, které jsou plně ve službách vládnoucího materialistického názoru a tvrdí, že tělo a mysl jsou ovládány jen materiálními ději. Když však vypustíme to hlavní, náš vnitřní organizační systém, „dynamis“, nemůžeme efektivně léčit, protože příčina zdraví a nemocí existuje právě zde. Odtud, z jemnohmotné (dle buddhismu) nebo nehmotné (dle materialistické terminologie) nebo spirituální (dle křesťanství atd.) sféry se „dolů“ šíří vibrace, melodie, které na své vyšší úrovni vytvářejí individuální mysl a na nižší, hrubší, struktury těla s jeho orgány.

Nemoc je projevem toho, že se vibrační úroveň našeho vyššího jemnohmotného organizačního systému snížila a nemůže proto již dál produkovat stejné melodie, struktury, stejně zdravé orgány jako dříve, „zamlada“. Abychom se uzdravili, dostali se do bývalého zdravého stavu, musíme svojí úroveň vibrací zvýšit zpět do původního stavu nebo ještě výše. Lze to zařídit tak, že nějakou vlastní tělesnou tekutinu nesoucí vibrační otisk celku, informaci o jeho individuální „melodii“, nejlépe svoji slinu, naředíme vodou homeopatickým způsobem do jemnohmotné úrovně. Volím raději buddhistický termín „Jemnohmotný“, který velmi zhruba odpovídá výrazu „spirituální“. Dobře vystihuje to, že na spirituální nehmotné úrovni existuje předobraz hmotných procesů. Do jemnohmotna naředěná tekutina vzniklá z vlastní sliny je pak

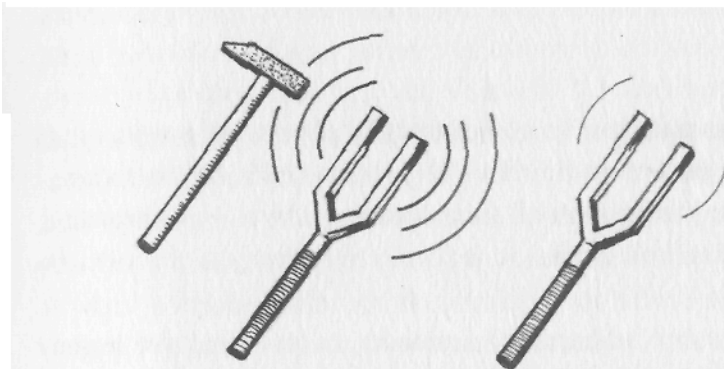
schopna na principu rezonance znovu rozeznít naše jemnohmotné organizační centrum v původní zdravé frekvenci. Vrátit mu tu vibrační úroveň, v jaké bylo původně, v době zdraví. Následně se postupně zdraví opravdu vrací a my to vnímáme, cítíme, vidíme, vidí to i naše okolí, potvrzují to lékařské přístroje. Mízi chronické i ty takzvaně nevléčitelné nemoci. I když předtím, při použití konvenčních přístupů, bylo uzdravení či alespoň zlepšení stále jen „odkládáno“, nebo dokonce již přestalo být slibováno a není v něj ani doufáno

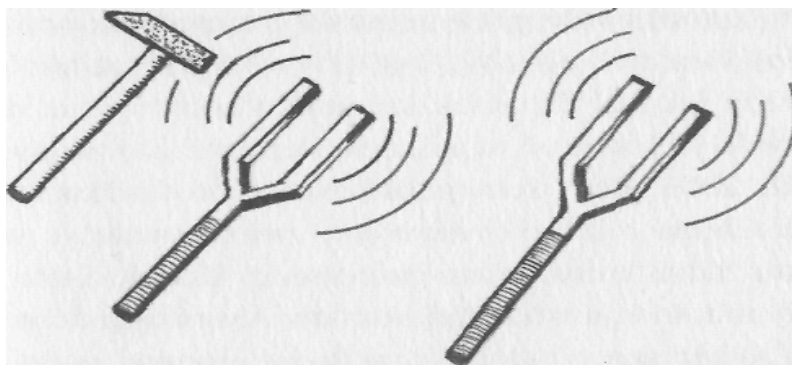
4, Rezonance

Homeopatie je založena na rezonanci jemnohmotné dynamis s potencovaným, čili do jemnohmotné úrovně zvláštním způsobem vysoko nařazeným lékem. Aby došlo k rezonanci, která posílí spirituální frekvenční organizační systém, musí být lék svými vibracemi naladěn podobně jako dynamis. Čírn je lék podobněji naladěn k pacientovi, tím více léčí - rozeznívá opět jeho původní vlastní, narušenou či téměř ztracenou, melodii. Avšak: *Největší podobnosti je stejnost.* Při stejném naladění je rezonanční účinek nejvyšší.

Stejný je autopatický preparát vyrobený z vlastní sliny ovlivňované osoby. Slina nese úplnou individuální informaci o člověku a jeho patologii. V poslední době je například v soudním lékařství používána k osobní identifikaci stejně jako krev. Vzniká vysoko v systému čakr, mezi pátou, hrdelní Čakrou a šestou Čakrou třetího oka a je proto ze všech tělesných tekutin rezonančně nejbliže jemnohmotnému organizačnímu systému, umístěnému „nahore“ nad sedmou Čakrou. V porovnání s jinými tělesnými tekutinami je velmi vhodná k použití v autopatii také proto, že na rozdíl od moči neobsahuje mrtvé, odpadní produkty, na rozdíl od krve nezpůsobuje odběr akutní trauma, které zkresluje vibrace preparátu a na rozdíl např. od vlastního mateřského mléka je vždy k dispozici.

Vzpomeňte si na Školní pokus, při němž nám v hodinách fyziky předváděli, co je to rezonance

Podobně naladěná ladička (homeopatický přístup) rozezní druhou. Stejně naladěná ladička (autopatický přístup) rozezní druhou ladičku, a to výrazně silněji než jen ta ladičku na principu rezonance. Druhá ladička zní slaběji, a tu svým podobně naladěná.

vlastním přirozeným tónem, nikoliv tónem mzeznívající ladičky.

5. Co je autopatie?

Cílem této publikace je co nejstručněji popsat, jak nová metoda autopatie působí na člověka a co je třeba vědět, abychom auto-patického principu mohli samostatně využívat -jak pro sebe, tak pro jiné kolem nás. Je jednoduchý, účinný a pro každého dostupný.

Je dohro zdůraznit, že metoda autopatie má své kořeny v klasické homeopatii S. Hahnemanna a J. T. Kenta. Někteří homeopate, mezi nimi i angličtí veterináři, podávali klientům s úspěchem jejich vlastní potncované tělesné tekutiny. Nacházíme však o tom v homeopatické odborné literatuře jen nečetné a letmé zmínky. Co je opravdu zvláštní, nikdy nikdo v historii homeopatie nenapsal o metodě (zvané též auto-isopatie) více než několik, byť obvykle pochvalných, řádků. Byla vždy jakousi třináctou komnatou homeopatie, do níž se vstupovalo jen opatrně, tajně, nesystémově. Do nedávné doby, do roku 2003, kdy jsem publikoval svou knížku *Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii*, neexistovala ve světovém kontextu žádná kniha ba ani časopisecký článek o této metodě. Důvody tohoto tajnůstkářství neznám. Asi nebyla doba zralá na to, aby informace o autopatii padla na úrodnou půdu a mohla přinášet plody. Autopatie se na první pohled jaksí neslučuje se složitostí soudobé medicíny, s převažujícím materialistickým názorem, s profesními standardy léčby, s finančními a obchodními kritérii, se systémem a organizačními strukturami, s cechovními zájmy... Nyní však mnozí lidé věří, že minulým tisíciletím skončila kalijuga, temný věk utrpení a nízkých vibrací, a začíná nová doba, new age, věk Vodnáře.' Vznikají nové a dříve netušené možnosti. Mé kurzy o autopatii navštívilo už značné množství lidí a i oni nyní zlepšují touto metodou zdraví své a svých blízkých. I oni potvrzují zázračný účinek autopatie.

Autopatie je velmi vhodná k použití mimo jakýkoliv systém. Oficiální zdravotnické struktury ovládané materialistickým viděním světa nejsou v

současnosti připraveny ji přijmout, stejně jako nikdy pinč nepřijaly homeopatii. Je určena především pro léčitele a je ideální pro samoléčbu, pro lidi, kteří chtějí zlepšit své vlastní zdraví nebo zdraví rodiny či přátel. Vlastně k tomu nikoho nepotřebují. K úspěšnému působení na základní úrovni jim štaci vědomosti v rozsahu této útlé knížky. Nemusí k tomu vyznávat žádnou zvláštní filosofii nebo religio-situ, čili mohou mít životní filosofii, jaká jim vyhovuje.

1. Připomínám, že autopatie je metoda využívající vlastností vody při přenosu jemnohmotné informace.

6. Na co je autopatie?

Autopatie není zaměřena proti nemocem, proti bakteriím, nádorům, zánětům atp. Pokud v souvislosti s ní mluvíme o léčbě, musíme si být stále vědomi, že autopatie neléčí nemoci, ale výhradně vnitřní jemnohmotný spirituální organizační systém v člověku. Zlepšení jeho funkce se druhotně projevuje ve zlepšování organismu na všech tomuto systému podřízených úrovních člověka, od psychiky až po jednotlivé fyzické orgány. Nárůst harmonie a kvality života může zahrnovat také sociální •• prvky, efektivitu jednání, odstraňování karmických zátěží, a zejména postupné zmenšování a odstraňování utrpení. Tedy i nemocí. Autopatie neléčí nemoci, navrácí zdraví.

7. Případy autopatické léčby

Abych ilustroval, jak autopatie působí, vybral jsem pro tuto útlou knížku, která má být především stručnou, ale úplnou informací, jak se to dělá, třicet případů z vlastní léčitelské praxe, některé z mnoha případů autopatie.¹ Mají společné to, že se převážně jedná o nemocné, kteří měli dlouhotrvající chronické potíže, typické pro naši dobu, že byli nejdříve neuspokojivě léčeni konvenčními prostředky a že jim již Často nekynula ze strany konvenční léčby naděje na výrazné zlepšení, natož na uzdravení. Všechny případy zároveň ukazují, že při poklesu centrální jemnohmotné frekvence organizující naše myšlení i tělo vždy jde o více problémů, nikoliv jen o jednu nemoc. Tento patologický komplex musí být postupně odstraněn jako celek pod vlivem zlepšujícího se jemnohmotného organizačního systému.

Část 2. O technice autopatie

1. Autopatické vyšetření

Základní pravidla autopatie jsou převzata z homeopatické tzv. konstituční léčby a perfektně se zde osvědčují. Vyšetření probíhá formou rozhovoru.

Vezměte sešit a tužku nebo počítač a udělejte si hodinu Času. Každá léčená osoba má u vás míí svůj vlastní sešit nebo počítačový soubor, který pečlivě zálohujeme. *Záznamy* v něm nám poslouží i za rok a také za pět let, možná i za dvacet. Ať už léčíte sebe sama nebo někoho jiného, vždy postupujete stejně. Nejdříve zapíšete datum a pak položíte otázku; „Co vás trápí? Jaké máte problémy?“ Nejobvyklejší

je, že váš klient začne tím, co ho trápí nejvíce. Třeba je to kašel. Nebo strach jít do společnosti. Nebo je to bolest hlavy.-, atp.

Každou položku, každý symptom, zapisujeme na zvláštní řádek s prostorem kotem, abychom se k ní ještě později mohli vrátit a doplnit detaily. U každé položky, stížnosti, napíšeme všechny detaily, které lze získat. To jest: intenzitu, charakter vjemu, lokalizaci - kde se vyskytuje, čas výskytu, trvání atp. Např. „silná bolest hlavy, tupá, v levé Části, hlavně po probuzení, asi dvakrát týdně, zmírňuje se vždy odpoledne, potíž trvá již čtyři měsíce...," atp.

Zapisujeme klientovy (v případě samoléčby svoje) vlastní, subjektivně pozorované a vnímané negativní nebo nepříjemné či nehamionické vjemy a dojmy. Lékařské názvy, diagnosy nebo výsledky testů mohou být také zahrnuty, pokud jsou k dispozici, ale nejsou nutné. Vždy je třeba uvést, jaké subjektivní dojmy jsou s případnou diagnosou spojeny. Lékařské diagnosy jsou příliš obecné a nevyovídají dostatečně o individuální podobě potíží.

Někdy dávám také otázku: „Co byste na sobě chtěl(a) zlepšit?" Pak se často dovím i detaily, které klient může chybně považovat za podružné nebo nevhodné ke svěřování.

Někteří lidé mají sklon svěřovat se jen s fyzickými problémy, při citlivém rozhovoru však občas zjistíme, že hlavní příčina jejich utrpení tkví v mysli, v jejich nepřiměřeném strachu, úzkosti, nejistotě apod. I tyto věci by měly být zapsány při prvním interview. I ony mají být zlepšeny a odstraněny. Nesmíme zapomínat, že v autopatii léčíme celek prostřednictvím jeho organizačního centra, a proto neodděluje fyzické a psychické, rozhodně neříkáme, že toto je „jen“ psychické a toto zase „jen“ fyzické. Preparát má jednoduše vyladit celý organismus, psychické i fyzické, ze stavu disharmonie do stavu harmonie. Vše v nás podléhá jem nehmotnému organizačnímu principu, odpovědnému za naše zdraví.

Potíže, nemoci a jejich pozorované projevy jsou pro nás jako poradce z technického hlediska nesmírně důležité, protože nám umožňují sledovat, iak se Člověk (tedy i jeho organizační centrum) postupem času pod vlivem autopatického preparátu vyvíjí. To nám pak dovolí zasáhnout v pravý čas s další dobře individuálně zvolenou pomocí (stupněm ředění) autopatického preparátu a posílit pozitivní vývoj.

Autopatie není náhlý čin, náhlá změna. Je to proces. Postupné vyladování organismu. Dobré věci se neuskutečňují náhle, ale převážně v průběhu delšího času, zatímco ty špatné mohou být dokončeny během krátké chvíle.

Dokonce i na zcela zdravém člověku (kolikrát za život ho však potkáme?) vždy rozeznáme nějaké negativní projevy nebo pocity, na každém lze něco zlepšit, každý má své „rezervy". I pro zcela zdravého člověka může udělat autopatie hodně. Je to například výborná ochrana, posílení a prevence. Vyšetření se vždy odehrává formou rozhovoru, stejně jako v klasické homeopatii. Co nám klient řekne, to úplně stačí

- a) Jak vést první rozhovor a jaké otázky lze položit: Nejdříve necháme dotyčného vypovídat se, vlastními slovy, o jeho subjektivních vjemech, pocitech a pozorováních. Výpověď

může být třeba i neuspořádaná, ať vypráví o svých potížích, co a jak jej napadne.

b) Když se odmlčí, položíme otázku: „A co ještě?“ Někdy teprve potom přijde to hlavní, s čím se klient váhal svěřit přímo.

c) Vracíme se k různým částem předešlé výpovědi a vyptáváme se na jejich detaily. Například byla zmínka o alergii - zeptáme se tedy na přesné projevy (Elo třeba o vodnatý výtok z nosu), čas (vyskytuje se to třeba od dubna do června), intenzitu (třeba jen mírná, a to jen v blízkosti čerstvě posečené louky), trvání (trpí tím deset let) atd.

Stejně postupujeme, když se jedná například o „špatný spánek“ - musíme zjistit a pak i zapsat, co to přesně znamená. V kolik hodin chodí spát, po jaké době od ulehnutí a zhasnutí usíná, jak a kdy se budí, kolikrát za noc, kolik hodin za noc dohromady nespí, jaké má pocity při nočním bdění a po něm atp. Jak se cítí během dne, zda je unavený, ospalý, nebo zda naopak nespavost nemá následky během dne. Jestli a jak užívá prášky na spaní. Každý člověk je totiž jiný a každý má své zvláštní individuální projevy. Nikdy nepředpokládejte, že nějaká potíž nebo diagnosa má u každého stejný průběh. Nemá.

Musíme rovněž zjistit (uvědomit si v případě sa-moléčby), jak dlouho již daný problém existuje, zda týden, den, rok nebo třicet let. Jak se vyvíjel v průběhu času?

Vzorové otázky týkající se symptomu, nemoci, negativního projevu nebo pocitu:

Bolest: Kde, na jaké části, místo nebo oblast přesně? Odkdy? V jaké souvislosti s činností, prostředím, počasím, jídlem atp.? Intenzita.

Vyrážka: Vzhled. Umístění. Pocity s ní spojené. Kolísání stavu. Kdy se prvně objevila?

Výtok: Vzhled. Pocity s ním spojené. Častost výskytu.] Kdy se prvně objevil?

Negativní pocit: (Klientka např. říká: Jako bych měla kámen v žaludku.) Kde? V jaké souvislosti? Jak intenzivní? Jak dlouho problém trvá? Jsou nějaké související pocity?

Diagnosa: např. Crohnova choroba (nikdy se nespokojíme jen s lékařskou diagnosou, ta je vždy příliš obecná a nepostihuje individualnost obtíží): Jaké máte subjektivní projevy? Jaké máte pocity? Jakou a jak častou máte stolici? Obsahuje stolice něco neobvyklého? Jste unaven? V čem vás choroba omezuje? Jak dlouho už to trvá?

Otázky zásadně nemají být kladeny tak, aby vyžadovaly jen odpovědi „ano“ a „ne“. Nemají být sugestivní.

Poté co jsme zjistili současný stav, musíme se vyptat na zdravotní historii, a to od narození až po dnešek. Znalost této věci je velmi důležitá pro stanovení vhodné potence preparátu a pro další sledování a ovlivňování vývoje případu.

Otázka zní: Jaké problémy jste prodělal od svého narození až dodnes? Uveďte jen základní fakta a významnější události.

Mezi skutečnosti z historie patří například obvyklé dětské nemoci, výskyt opakovaných nemocí (angín atp.); vážnějších nemocí (např. spála), výskyt chronických nemocí

{alergie, deprese atp.), operace, hospitalizace, vážnější úrazy, obtížné porody atp. Při tomto zjišťování někdy odkryjeme i hluboká utajená zranění jako historii zneužívání či ohrožení v dětství atp. I ta by měla být zhojena v procesu autopatrické-ho vyladování.

Měli bychom se také zeptat, zda klient bere léky, jaký vede způsob života a jaké další metody ke zlepšení svého zdraví používá.

Pro úplnou přehlednost uvádím v příloze text dotazníku pro první vyšetření. Dotazník si můžete opsat, rozmnožit a používat při každém prvním vyšetření, položit jej vedle sebe na stůl.

Dotazník pro 1. konzultaci:

1. Co vás trápí? Uveďte vlastními slovy vlastní pozorování a pocity. Můžete uvést i diagnózy a výsledky testů, pokud jsou vám známy. Uveďte případná omezení, která vám vaše potíže v životě způsobují. Co na sobě chcete zlepšit?
2. Ke každému z uvedených problémů uveďte detaily. Např.: Kde? Kdy v průběhu denního cyklu, kolísání stavu? Jak? Za jakých okolností? Jaká intenzita? Jaký průběh během dne nebo roku? Jak dlouho jím trpíte?
3. Uveďte svou historii -jaké významnější události týkající se fyzického a psychického vývoje jste prožil od narození po současnost. Potíže, nemoci, operace, traumatizující události atp. Stačí stručný přehled.
4. Jaké metody ke zlepšení svého stavu používáte nebo jste použil v minulosti?

2. Potence neboli stupeň ředění

Poté co jsme získali potřebné údaje, budeme uvažovat o stupni zředění, homeopaticky nazývaném potence, vlastní sliny dotyčného. Správná volba potence je důležitá, aby mohl autopatrický preparát působit nejlepším možným způsobem. I*ro spolehlivou přípravu autopatrického preparátu doporučuji a dávám svým klientům zásadně skleněné průtokové zařízení, mnou navržené a vyvinuté pro tento účel, které nazývám autopatrická lahvička. O ní bude podrobná řeč později, až budu

pojednávat o samotné přípravě preparátu. Používám ji tři roky. Předtím jsem doporučoval i jiný způsob přípravy, tzv. Korsakovův, vhodný jen pro nízké potence (viz Otázky a odpovědi), ale zjistil jsem, že nejlepšími a nejspolehlivějšími výsledky dosahují právě průtokovou vřovou metodou přípravy (vysvětlím později), k níž se používá zmíněná lahvička. V autopatické lahvičce si moji klienti připravují potencovaný vysoko homeopaticky ředěný preparát sami, doma v koupelně, jen jednou za mnoho měsíců. Příprava je podle přiloženého návodu naprosto nenáročná a jednoduchá. Stupeň ředění v ní závisí na tom, kolik vody do ní nalijeme. Jde vždy o individuální množství, podle celkového stavu a věku dotyčné osoby. Nemoc je jen jedním z kritérií. Pro orientaci uvádím následující přehled. Udávané množství vody znamená tolik vody, kolik prolijeme nálevkou autopatické lahvičky (viz též další kapitola a také úplný návod na str. 82).

Termín vitalita zde vyjadřuje takové obecné vlastnosti jako: schopnost zahojit trauma, ať fyzické nebo duševní, schopnost vyrovnat se se změnou, průměrná energetická hladina, kritérium věku (dětí a mladí lidé bývají vitálnější než lidé staří, i když to neplatí stoprocentně), mentální čilost, průměrný stav zdraví nyní i v minulosti, míra schopnosti či neschopnosti udržovat funkce těla v harmonii a harmonicky žít.

Individuální stanovení potence

Jakou potenci (stupeň ředění) preparátu podat na začátku autopatického působení podle typu osobnosti. Neboli kolik vody prolijeme autopatickou lahvičkou. Hlavním kritériem je zde vitalita a celkový stav dotyčné osoby.

1 litr - U osob s velmi slabou vitalitou. S dlouhou historií vážných či velmi vážných zdravotních problémů, chronických nemocí, operací, velkého příjmu léků. Se závažnými poruchami vnitřních orgánů nyní - nebo i v historii jedince. Převážně se zde může jednat o lidi přes 60 let věku nebo starší.

Také u všech chronicky nemocných osob, které překroly 70. rok věku.

Rovněž osoby jakéhokoliv věku, které mají závažné strukturální změny orgánů, způsobené nemocí, transplantací, vážnějšími operacemi (např. srdce) atp.

2 litry - U lidí středního a mladšího věku se slabou vitalitou, s historií vážných chronických nemocí vnitřních orgánů, braní léků a operací.

Též u nepříliš závažně zdravotně postižených jedinců mezi 60 a 70 lety.

3 litry - U lidí střední vitality, středního a mladšího věku, s dlouhou historií chronických nemocí, braní léků a/nebo lehčích operací.

5-6 litrů - U lidí aktivních, dostatečné vitality, do 55 let věku, kteří mají nyní a měli

ve své historii jen lehčí nebo povrcho-vější (život neohrožující) chronické potíže. Mnou nejčastěji doporučovaný stupeň ředění na začátku autopatického působení je 6 litrů.

Používám také někdy i více než 6 litrů pro startovní podání a je to vždy v těch případech, kdy se jedná o lidi s relativně lehkými fyzickými problémy, kteří pociťují jádro potíží spíše v psychické oblasti a mají dobrou vitalitu.

Nebo u relativně zdravých, kteří usilují o získání větší psychické kapacity, vyšší koncentrace, větší efektivity jednání, odolnosti proti stresu atp.

Vyšší ředění dosahují vyšších jemnějších úrovní vibrací,.; a proto lépe zasahují psychiku, která je na jemnohmotně škále uložena výše v organizačním systému člověka.

Pokud chceme u jednoho Člověka zlepšovat psychické i fyzické příznaky a ty psychické převažují, musíme volit startovní množství litrů především s ohledem na fyzický stav a] celkovou vitalitu s přihlédnutím k věku.

Nemůžeme-li se rozhodnout, do jaké kategorie náš případ patří, volíme vždy na začátku nižší počet litrů. Ředění vyšší, než je doporučeno, nemá být použito. Důvodů je několik a jeden z nich je Í ten, že si máme zachovat prostor pro pozdější postupné zvyšování potence. Platí zásada, že u případů opravdu slabé vitality nemá být působení zpočátku příliš silné. Vždy; máme postupem času prostor pro navýšení potence. Je ale také nutno říci, že nemáme příliš úzkostlivě dumat, zda jsme tím, ži místo dvou litrů byly použity tři (nebo naopak), něco zásadního nepokazili. Působení při použití jednoho a dvou litrů je velmi podobné a kritéria jsou jen orientační, nikoliv exaktní. Chyba o několik litrů může ale být na počátku působení zejména případů slabé vitality opravdu chybou a preparát pak nemusí] odevzdat maximum svých možností. Avšak i pouhý jeden litr] je schopen na počátku vykonat u kohokoliv užitečnou a pozná-' telnou práci a připravit půdu k použití vyšší potence.

Již při použití jednoho litru vzniká v lahvičce ředění, které je daleko za tzv. Avogadrovým limitem (10^{23}), v němž pod! materialistických kritérií nemůže být ani molekula z půvoí vložené vlastní sliny. Zkušenost generací homeopatů i lidí používajících autopatii však říká, že účinek je výraznější a dlouhodobější právě se stoupajícím ředěním, vysoko přesahujícím tento limit.

3. Závěr první konzultace

Na závěr první konzultace napíšeme na krabici, v níž je zabalena autopatická lahvička, počet litrů vody. Tento individuální údaj v návodu k použití, který je vložen uvnitř, totiž chybí. Vše | ostatní je tam jasně a přehledně napsáno (str. 82), není třeba nic] ohledně přípravy vysvětlovat. Návod byl postupně zdokona-J lován tak, aby byl jasný, zřetelný, jednoduchý a pochopitelný pro každého. Takový nyní skutečně je. Poslední dva roky již j nebyly žádné dotazy k jeho objasnění. Pokud má klient obavy, zda vše správně vykoná, uklidňuji ho přirovnáním, že příprava autopatického preparátu není o nic siožitější či náročnější než uvaření léčivého

čaje. Uskutečňuje se vždy jen jednorázově, jednou za mnoho měsíců.

Zároveň si domluvíme kontrolní schůzku. Ta se obvykle sjednává na dobu 6-8 týdnů po první konzultaci. V tomto období již obvykle proběhnou první viditelné změny k lepšímu, alespoň na některé z úrovní organismu. Dřívější termín konzultace je v podstatě zbytečný. Organismus musí dostat čas na to, aby nasbíral síly a začal s opravami. Autopatie je proces, nikoliv náhlá změna.

Zdůrazníme to, co je napsané i v návodu k lahvičce, totiž, že si má dotyčný poznamenávat do zvláštního sešítu všechny změny stavu, které jsou odlišné od běžného a obvyklého denního kolísání.

Příklad zápisu: 13. 3. 06 - Bolest pravého kolene; 20 3' 06 - Spánek je již tři noci klidnější a bez obvyklého buzení. Atp.

Může se stát, že řadu dní, možná někdy i týdnů, nebude klient zapisovat nic, zatímco jindy třeba třikrát denně. Vždy uvede datum zápisu a případně hodinu. Tento sešitek je nutný, aby mohl být vyhodnocen průběh stavu během doby uplynulé mezi první a druhou konzultací. Zkušenost říká, že nepříjemné a bolestné pocity rychle zapomínáme, zatímco pozitivní změny nám připadají již za několik dní naprosto normální a nepřipomínáme si, že to bylo někdy jiné. Proto musíme zapisovat v době, kdy změna probíhá. Neznamená to zvýšené sebezpozorování. Pokud se něco zřetelně projeví, zapíšeme to. Nikdy nezapisujeme do kalendáře, který na konci roku vyhodíme. Sešitek může být užitečný i po mnoha letech.

Je také dobré upozornit klienta, že jsme k dispozici na telefonu pro případnou konzultaci ohledně aktuálního stavu v mezidobí, než se znovu sejdem ke kontrolní konzultaci. Tím jej zároveň ujistíme, že ho chceme v jeho vývoji provázet a být svými vědomostmi a zkušenostmi k dispozici, kdykoliv to bude třeba. V praxi je možnost telefonické konzultace poměrně málo využívána, ale je důležitá kvůli pocitu, že klient není se svými problémy sám a má se na koho obrátit. Pro klienty bydlící ve velké vzdálenosti může mít telefonování, případně e-mailové spojení, značný význam. Ušetří cestování. Při samoléčbě platí všechno úplně stejně. Stanovíme (sebe) kontrolu za doporučenou dobu a mezitím zapisujeme změny. V případě chronických potíží je nutné hodnotit vývoj vždy až po delších časových úsecích

4, Kontrolní konzultace

Zatímco úvodní konzultace je u každého klienta jen jedna, kontrolní konzultace tvoří naprostou většinu práce poradce. Zde se teprve plně uplatní jeho¹ znalosti a zkušenosti. Autopatie je proces. Je to vývoj, který má své zákonitosti, vyzorované již v klasické homeopatii, kde nastává po velmi přesně vybraném a celostně zacíleném, tzv. konstitučním léku. Mám s ním dvacetileté zkušenosti, které jsem posléze aplikoval na autopatii. Autopatie je další vývojový krok homeopatie, je pokračováním homeopatie jinými prostředky. První kontrolní konzultaci obvykle provádíme v případě léčby chronických disharmonií po šesti nebo až po osmi týdnech. Musí zde být delší časový odstup, aby se mohly viditelně prosadit počínající pozitivní změny. Odstraňování léta usazených

chronických potíží je postupný a někdy i nesnadný proces. Abychom mohli správně vyhodnocovat a ovlivňovat jeho vývoj, musíme znát určité zákonitosti a řídit se jimi.

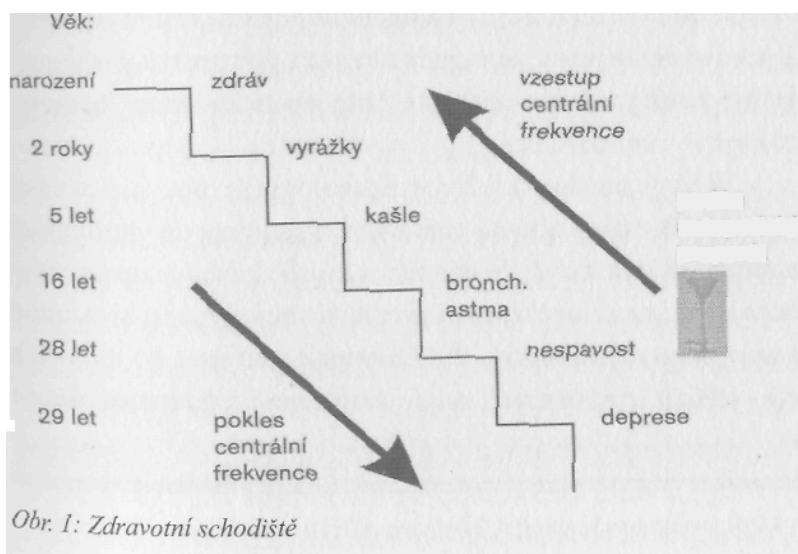
Slovo „její“ by bylo ovšem správnější, protože alternativní léčbou a léčitelstvím se zabývají převážně ženy, jimž se tímto omlouvám za převažující mužský rod, kterého se jako píšící muž dopouštím.

Zákony léčby

Celý svět kolem nás i my sami jsme vytvářeni jemnými frekvencemi, vibracemi či melodiemi. Někteří fyzikové říkají, že jsou to vibrace éteru, jakéhosi vesmírného kontinua. Buddhisté (zcela ve shodě s moderními lékaři a fyziky) již dva tisíce let říkají, že jsou to vibrace zraku, sluchu, hmatu, čichu, doteku. • Podle buddhistické filosofie jde v základním principu o vibrace mysli. Rád bych se v této publikaci vyhnul teoretizování, a nechci se zde proto tímto filosofickým prvkem podrobněji zabývat. Učinil jsem tak ve své knize *Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii*. Vycházím ve svých úvahách z buddhistického pojetí světa, k němuž se hlásím, a které mi připadá logické. Také v homeopatii či autopatii chápeme věc tak, že zdravé; jemnohmotné vibrace v organismu vyvolávají správné struktury a harmonické děje a pokleslé, nesprávné, změněné vibrace se v těle a mysli projevují jako porucha, nepořádek - nemoc. Autopatie je činnost, při které vracíme jemnohmotnému kreativnímu systému člověka do jemnohmotná řaděnou slinou jeho původní vibrace, původní melodií, vytvářející původní zdravé struktury těla a mysli, původní řád. Lidský kreativní systém pracuje ve zdraví i v nemoci a také při léčbě na základě určitých pravidel, zákonitostí, které musíme znát.

Náš celoživotní zdravotní úpadek obvykle probíhá zhruba podle následujícího diagramu, kterému říkám zdravotní schodiště (jsou ovšem výjimky, kdy je tak rychlý, že lze mluvit spíše o skluzavce). Od lehkých a povrchových potíží, které jsou postupem času nahrazovány vnitřnějšími a vážnějšími, jak slábne obrana organismu. Podobá se to ochabující obraně hradu: Nejdříve padne vnější hradební okruh, pak je narušen vnitřní, nakonec se rozpadá i obrana centrální části.

Smyslem autopatické harmonizace je obrátit tento neblahý přirozený sestup. Návrat ke zdraví však musí proběhnout po stejném schodišti, ale zpětným pohybem. V okamžiku podání autopatického preparátu se jemnohmotné spirituální centrum rozezní v původních vibracích a vrací tělo i mysl do bývalého zdravého stavu, v jakém bylo třeba před dvaceti či třiceti lety. Tento proces je pomalý a děje se opět ve skocích, stupních jeho individuálního schodiště. Mezi jednotlivými projevy mohou být dlouhá období relativního klidu

Nejdříve se léčí problémy, které se objevily jako poslední a jsou zároveň nejvnitřnější - v našem případě deprese.

Po vymizení nebo výrazném zlepšení depresí se leča nespavost, pak astma. Po vymizení nebo výrazném zlepšení poruchy plic se mohou za nějakou dobu objevit kašle, s centrálním drážděním v hrdle (více na povrchu), jaké bývaly v dávných dobách před dvaceti lety. Po vymizení nebo výrazném zlepšení kašle se mohou za čas klidu ukázat vyrážky, povrchní symptom, které byly na začátku celoživotní patologie. Poté následuje období bez výraznějších potíží.

Znamená to, že potíže se léčí 1) zevnitř ven. Nejdříve deprese a nespavost, pak astma - mysl je vnitřněji uložená sféra než plíce, plíce jsou vnitřnější orgán než hrdlo a hrdlo je vnitřnější než kůže.

Potíže se také léčí 2) v opačném pořadí, než se objevily.; Tyto dvě skutečnosti jsou podstatou tzv. Heringových zákonů¹ léčby, používaných v klasické homeopatické praxi. A samozřejmě i v autopatice.

Běžný postup celoživotní patologie je obvykle zvenku dovnitř, jak upadá obrana organismu a ustupuje do vnitřnějších a pro život důležitějších sfér těla a mysli. Léčba je opakem tohoto postupu. Člověk při ní prochází minulými frekvenčními stavy směrem ke zdraví. Vyladování organismu do minulých zdravějších frekvenčních stavů je postupné, může trvat měsíce i roky, podle vitality jedince (stáří není jediným kritériem) a podle stupně patologie. Případnou brzdou mohou být též zábrany zlepšování, které člověku klade jeho prostředí. Člověk se, po jediném podání preparátu, cítí stále lépe, i když pocity a projevy jsou kolísavé. Jiné ráno, jiné večer. Jiné dnes a jiné zítra. V delším časovém úseku pak vidíme zřetelný posun.

V rámci pravidla „v opačném pořadí, než se objevily“ se léčí i akutní nemoc. Protože se projevila jako poslední (třeba horečka s bolestí v krku nebo hlavy), zmizí nebo se výrazně zlepší jako první, pravděpodobně už během 24 hodin - většinou jsem udělal právě tuto zkušenost. Pak ale následuje další celostní vývoj směrem po schodišti vzhůru, trvající měsíce. Každý máme své individuální schodiště, které se v detailech liší od ostatních. Organismus sám ví, co je pro něj nejdůležitější nebo nejvíce ohrožující či zatěžující, čili „nejvnitřnější“, a podle toho sám odstraňuje potíže: děje se tak 3) v pořadí důležitosti. To je třetí důležitá zásada, kterou je nutno přiřadit k existujícím Heringovým zákonům. Priority si stanoví vždy organismus sám. Právě to jsme viděli v případě starší paní s kloubními potížemi (str. 21). Organismus se může rozhodnout, že brzy po podání, téměř okamžitě, odstraní bolest kloubů, která trvala již sedm let. Právě tato bolest byla totiž hlavním sociálním, mentálním i fyzickým omezením oné paní. Ještě předtím se však zlepšila poněkud psychika (nejvnitřnější problém). Čili, v tomto případě vyhodnotil organismus jako Jeden z hlavních vnitřních problémů bolest kloubů, přestože z celostního hlediska jsou klouby spíše na periférii organismu. Zvláštním postupem léčby, u případů, kdy jsou symptomy choroby rozmístěny v celém těle, třeba u ekzému nebo když bolí mnoho kloubů atp., je situace, kdy symptomy odcházejí 4) shora **dolů**. Čili nejdříve se ekzém zlepšuje na obličeji, pak na krku, poté na prsou a teprve nakonec na nohách. Případně se může posunout z obličeje na nohy, dříve než zmizí. Toto pravidlo neplatí stoprocentně a pozoroval jsem i výjimky.

V průběhu vyladování se člověk může setkat se starými problémy, které kdysi měl a které se již dávno neprojevovaly! Zpětné projevení takového starého symptomu, rýmy, kašle nebo určitého typu vyrážky či určitého pocitu známého z minulosti, patří do proudu zlepšování. Tyto staré, říkám jim reverzní, symptomy zase po nějaké kratší době mizí. A organismus! přes ně jde dál směrem vzhůru. Neprojeví se samozřejmě vsej co člověk prodělal, obvykle jen něco málo z toho. Ale je dobré vědět, že znovuobjevení starých symptomů, povrchněji uvažujících, než byl časově novější problém na konci schodiště, je pozitivní, svědčí o vývoji správným směrem. Projevy starých! symptomů jsou zpravidla mírnější a kratší, než byl původní projev. Celkově pocit zdraví narůstá. Organismus prochází na své cestě vzhůru starými frekvenčními stavy. V případě nejis-j toty při projevení reverzního symptomu je možné dle vlastního! uvážení podstoupit nějaký test, požádat o posouzení lékaře atp., což nijak nenaruší autopatické působení. Je vhodné konit zultovat poradce v autopatii, který posoudí, zda se opravdu jed-1 na o reverzní starý symptom v průběhu celkového zlepšování - v tom případě další autopatický preparát nepodáváme. Nebo zda Jde již o situaci, kdy skočil účinek předchozí dávky autopatického preparátu a jedná se nyní o pokles směrem k původní patologii, čili - další autopatický preparát je již potřebný.

Průběh reverzního symptomu lze přerušit čistě autopatic- w když je nutné jít večer do divadla nebo odjet na dva dny na hory. Pokud byla např. do probíhající bolesti v krku, projevu starého symptomu na cestě k uzdravení, podána nízká potence (výrazně nižší než ta předchozí) vlastní sliny, např. 20 C a nebo jen 10 C,

většinou reverzní symptom skoro hned vymizel, aby se za dva dny nebo za týden znovu vrátil a aby mohla léčebná transformace proběhnout. Z těchto starých symptomů není třeba mít obavy, které by nás odrazovaly od používání autopatie. Celkový stav zdraví v porovnání s předchozím stavem velmi brzy po podání viditelně posílí. Například děti, které měly ve škole stovky zameškaných hodin kvůli svému nemocem, prakticky přestaly chybět ve vyučování a jen zřídka (jednou dvakrát ročně) zůstaly na den nebo dva doma, například kvůli starým symptomům. Pokud se mne klienti ptají, jak dlouho bude trvat, než určitý chronický dlouhodobý problém zmizí, říkám, že je to vždy velmi individuální. Platí ale obecný průměrný předpoklad, že na jeden rok trvání potíží je třeba dát si minimálně jeden měsíc vývoje po autopatickém preparátu. Takže problém začne před osmi lety - minimálně osm měsíců vývoje do vymizení. Nicméně je to jen průměrný odhad a jsme často překvapeni mnohem rychlejším zlepšováním. Občas se také stane, zejména u strukturálně změněných orgánů, že je potřebná doba delší. A může se stát, u lidí se slabou vitalitou a velkými změnami! orgánů, že se možná leccoslepší, ale na plné odstranění určité potíže už člověk nemá.

Vstupují zde do hry i složitější souvislosti. Někdy má určitá potíže člověka něco naučit, dát mu nějakou životní lekci. Pokud se z ní nepoučí, problém odstraněn není. Jsou zde i karmické souvislosti, mnoho zátěží a nečistot z tohoto 3 z minulých životů. Autopatie však působí na vysoké úrovni i může pomoci také zde. Někdy ovšem může být tato neviditelná a pro nás i pro klienta neznámá vnitřní karmická překážka, ať už vyjádřená ve fyzickém těle nebo na psychické úrovni, velmi silná a může brzdit či blokovat vývoj. V těchto záležitostech musíme být pokorní. Takovou karmickou překážkou na fyzické úrovni bývá například dlouhodobě usazená a otevřeně nebo skrytě působící pokročilá velmi vážná fyzická patologie. Na sociálně psychické úrovni to byla například silná závislost na partnerovi, který zásadně odmítal autopatii z filosofických důvodů, takže klientka byla nucena autopatii opustit, přestože u ní půj sobila příznivě. Sám přístup k autopatii je karmicky podmíněný. Někdo k ní uzrál, oslovila jej a používá ji, rezonuje s touto myšlenkou, jiný se o ní nikdy nedoví, i kdyby poradce bydlel v sousedním bytě.

Působení autopatického preparátu je vždy individuální, závislé na celkovém vnitřním stavu jedince.

Čistící reakce

Brzy po podání, v prvních dnech nebo týdnech, se mohou objevit čistící reakce, zvýšené vyplavování toxinů z těla. Může to mít formu častějšího močení nebo stolice, hojnějšího pocení. V průběhu harmonizace se mohou objevit i výtoky z nosu, z vaginy atp. Tyto čistící reakce trvají jen hodiny nebo dny, výjimečně při slabším projevu týdny, a pak mizí. Člověk se po nich obvykle cítí lépe než předtím. Cítí se poněkud očištěn.

Zařadil bych do této kategorie i jeden mentální symptom, a sice vztek. Někdy se objeví brzy po užití preparátu, zejména u silně potlačených jedinců. Bývá to u některých lidí jeden z prvních projevů probouzející se vitality, která dosud není

zcela zvládnutá. Období vzteku většinou za nějaký čas, dny nebo týdny, pomine.

Léčivá krize

Obvyklý případ je, že klient má chronických potíží více. Jednu třeba větší a řadu dalších menších, které už možná ani moc nevnímá jako nemoc. Například přijde dáma s ekzémem, ale kromě něj má odjakživa bolestivé menstruace, a navíc ji už dlouho pobolívá v kříži. Dost často pozoruji, že se brzy po podání (nebo po přírodním krátkém zhoršení, které se ale většinou konat nemusí) vše zlepší, řekněme o 30 - 40 %, a to často dokonce i velmi staré problémy. Organismus v té době sbírá síly k odstranění potíží. Jakmile je nashromáždí, provede mírné zhoršení. Například zmíněné bolesti při menses. Ale rozhodně nikoliv na horší úroveň, než jaká byla před autopatií. Bolesti však výraznější, než bylo v poslední době obvyklé, je více uvědomována. Poté potíže postupně nebo náhle ustane a už se neopakuje. Byla to léčivá krize. Totéž se po čase (třeba i po několika měsících) děje s bolestí v kříži, je více uvědomována, pak postupně vymizí. Nakonec se totéž přihodí i s ekzémem, poněkud se aktuálně zhorší a pak kolísavě mizí až do úplného vyléčení. Každá potíže, dříve než vymizí, přelíže stadiem mírného, téměř neviditelného nebo někdy i dobře poznatelného zhoršení. Každá struktura před zformováním do zdravého stavu prochází stadiem transformace, která může být zpočátku pociťována i jako nepříjemná. Zvláště proto, že předtím už byl problém poněkud zlepšen. Velmi často nejde přímo o zhoršení, ale pouze o naléhavější uvědomění si problému. Tuto fázi vývoje nazývám „léčivá krize“.

Pravidlo zní: *Léčivá krize obvykle předchází vymizení chronického problému.* Dost často tato krize projde téměř bez povšimnutí nebo jen náznakem. Může trvat pár hodin, ale také týdny u dlouhodobě usazených strukturálních problémů.

Při léčivých krizích se lidé někdy stávají netrpělivými telefonují, hledají psychickou podporu. Někdy se ptají, jakou by mohli použít podpurnou metodu. Telefonujícím klientům v těchto situacích říkám: Počkejte tři dny (někdy týden, potíže okolností). Začne-li se to zlepšovat, čekejte dál. Nezačne-li zlepšovat, mohlo by jít o relaps. V tom případě mi znova zavolejte a je možné, že bude třeba podat vyšší ředění autopatického preparátu.

Druhá dávka

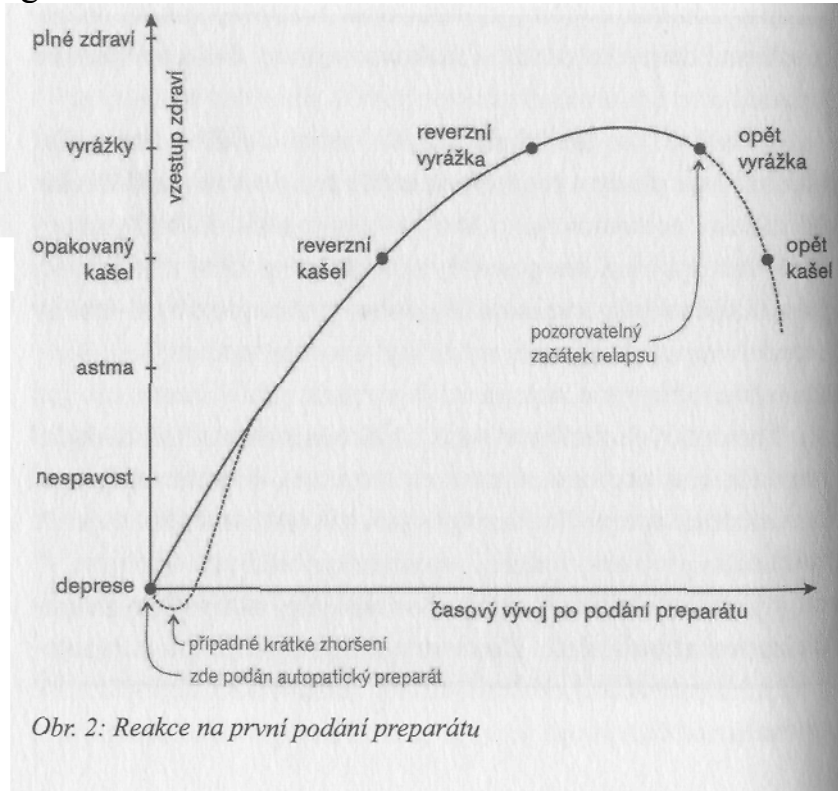
Základním uměním v autopatii je správně odhadnout okamžik, kdy má být podána druhá dávka. Jelikož autopatie je proces, nikoliv jednorázový čin, je třeba opakovat preparát k udržení vzestupné dráhy ke zdraví. Opakovat v pravý čas a ve správné potenci.

Reakce na předchozí dávku musí nejdříve odevzdat všechny své plody a teprve pak může být podána další dávka. Příliš časté podávání by spíše vyvolalo zmatek, léčba by nepokračovala rychleji, ale pomaleji. Ukvapené podání někdy vrací případ zpět a pak trvá nějakou dobu, než se pozitivní změny prosadí znovu do úrovně, v jaké byly v době podání. Nepodávejme autopatický preparát příliš často, ale jen v odůvodněných fázích vývoje. „Čekej a pozoruj“ je základní

pravidlo klasické homeopatie a platí i zde. Sledujeme, jak se klient uzdravuje podle Heringových zákonů, směrem „zevnitř ven“ nebo problémy mizí „v opačném pořadí, než se objevily“ či „v pořadí důležitosti“. Pokud se tak děje, autopatický preparát znovu nepodáváme. Zpozorujeme-li, že se již po AP (autopatickém preparátu) odstraněné potíže znovu vracejí, jedná se o relaps, směr vývoje je nyní proti Heringovým zákonům, a sice „směrem dovnitř“, třeba se obnoví již vyléčená nespavost.] Je to začátek relapsu, znovu upadání do původního stavu před léčbou - pak zasahujeme vyšší potencí vlastní sliny.

Reakce na první podání preparátu vypadá tak, jak je to znázorněno na grafu

.Svislá osa zachycuje patologii v průběhu života a její jed- j notlivé etapy. Jde o modelový případ, stejný jako v předchozím | diagramu schodiště, ukazující typický vývoj, který ale u každého probíhá v detailech a v diagnosách poněkud jinak a jinou rychlostí. Ukazuje, jak se povrchní a nezávažné věci zvolna zaměňují za hlubší a ohrožující problémy, s tím jak klesá obranyschopnost organismu. Ten se zpočátku brání na úrovni kůže, později potíže sestoupí dovnitř, do hrdla, pak ještě více dovnitř, do plic, nakonec se disharmonie dostává až do centra osobnosti, do mysli. Disharmonie se v průběhu života stále zhoršuje. Lehčí problémy jsou postupně nahrazovány těžšími, na hlubších úrovních organismu.

Obr. 2: Reakce na první podání preparátu

Svislá osa zobrazuje shora dolů jednotlivé etapy tohoto dlouhodobého zdravotního

sestupu. Nejvýše na ní jsou kožní vyrážky, kterými osoba trpěla od jednoho do tří let svého života.

Později chronická patologie ČÍ disharmonie postoupila více dovnitř organismu a začaly se projevovat časté a dlouhodobé kašle s drážděním v hrdle, zatímco vyrážky ustoupily.

Později v průběhu času, v pubertě, se kašel mění, centrum problému sestupuje do plic a následuje dušení - bronchiální astma. To již je velmi závažná disharmonie, která hluboce zasahuje do života.

Naposledy se k dusnosti přidala ještě disharmonie na nejvnitřnější mentální úrovni. Osoba začala trpět nespavostí a následně i depresemi. V této době přichází za léčitелеm, aby poradil.

Vodorovná osa ukazuje průběh času od podání autopatického preparátu.

V průsečíku os byl podán autopatický potencionovaný preparát.

V prvních dnech či týdnech a výjimečně i po delší době zejména u vysokých potenci nad 1 000 C. se po podání může v některých případech projevit mírné zhoršení chronických problémů. Pokles. Dochází k němu jen v menším množství případů, řekněme kolem 20 %. Ale protože tato možnost existuje, je dobré se o ní zmínit. Říká se tomu někdy „homeopatické zhoršení“. Zhoršení může být sotva pozorovatelné, jindy ale i zřetelné. Jak reakce postupuje, mění se ve zlepšování. Je možné podle svého uvážení v této fázi také konzultovat s lékařem, postoupit test a popřípadě, zdá-li se to vhodné! či potřebné, i použít běžných metod ke tlumení průběhu, ania by tím byl celkový vývoj autopatické reakce výrazně narušen! Taková možnost ostatně existuje kdykoliv. Pokud mí klienti podstupovali po užití AP lékařské testy, rozboru krve, CTj magnetickou resonanci atp., většinou právě zde byly zachyceny první zřetelné známky zlepšování, zatímco dotyčný člověk si je ještě plně neuvědomoval. Tak testy přispívají k upevněnu důvěry a mohou být i jedním z kritérií k případnému opakování dávky.

Protože se životní síla vyvíjí směrem vzhůru, k regeneraci, již od prvního okamžiku po podání, je případné pozdější krátkodobé zhoršení kloubu nebo kůže obvykle subjektivně vnímáno s větším nadhledem, jako lehčí než dříve, kdy docházelo k takovým zhoršením během přirozeného celoživotního sestupu do patologie.

Většinou přichází brzy po podání přímo proces zlepšování. Postupuje hierarchicky a organizační hierarchie člověka je takováto: 1) jemnohmotný organizační systém člověka, 2) mysl, schopnost posuzovat, emoce, 3) fyzické orgány ve známé hierarchii od mozku přes srdce a vnitřní orgány životní důležitosti (játra ledviny atp.) až ke kloubům, kůži a sliznici nosu.

Preparát tedy zapůsobí resonancí na jemnohmotný spirituální organizační systém. Jeho téměř okamžité zlepšení se v průběhu času začíná projevovat v mysli. Zlepšují se postupně závažné psychické poruchy, výrazné projevy strachu, úzkosti, deprese. Později nebo někdy téměř současně se zlepšují poruchy spánku. Zde může být v praxi případným komplikujícím faktorem návyk na chemické

uspávači prostředky a důležitá je i délka doby, po kterou dotyčný nespavosti trpí.

Organismus se dál vyvíjí směrem k již zapomenutému zdraví, které u daného jedince kdysi předcházelo opakovaným vyrážkám. Heringův zákon o tom říká: „Potíže se léčí z centra ven.“ Protože patologie, disharmonie, naopak postupuje v průběhu života obvykle z periferie, zvenku dovnitř (ty nejvážnější vnitřní problémy se objevují v průběhu života až po lehčích a povrchovějších), znamená to většinou zároveň: „Léčí se v opačném pořadí, než se objevily.“

Poté co vymizely pod vlivem preparátu nejen deprese, ale následně i astmatické dusnosti, může se po nějaké době vrátit kašel, který předcházel vzniku astmatu a jehož centrum již není pocíťováno uvnitř v plicích, ale spíše v hrdle, ve smyslu vývoje zevnitř ven. Kašel po nějaké obvykle nikoliv dlouhé době přejde, jak se člověk po podání preparátu pohybuje na vstoupné křivce zdraví.

Pak se dotyčný dostává, možná po několikaměsíčním období klidu, do stavu vyrážek na kůži, jímž v kratší době daň nebo týdnů projde. Patologie je vytlačena ještě více k povrchu

Na cestě ke zdraví prochází člověk minulými stavy. Ne však viditelně všemi. Projeví se jen některé. Jeden na minutu jiný na týden. Po překonání takového minulého stavu, třeba kašle, se cítí člověk lépe než předtím. Jsou to „staré, reverzní symptomy“. Minulé frekvenční stavy, skrze které je nutno projít zpět až k původní vlastní zdravé melodii.

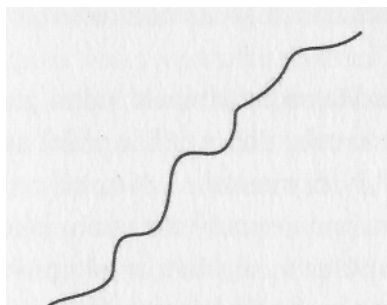
Mezi jednotlivými projevy „reverzních symptomů“ jsou dlouhá období relativního klidu. Pocit zdraví roste.

Konečně se člověk dostává na vrchol harmonizačního působení předchozí dávky. Ten může znamenat opravdu ničím nerušené zdraví a vysokou odolnost. Ale většinou po první dávce jde spíše „jen“ o výrazné zlepšení zdraví a vrcholku možnosti není ještě dosaženo.

Pokud při kontrole konstatujeme, že celkový vývoj našeho klienta je na této vzestupné straně křivky, že se odehrává podle Beringových zákonů, doporučíme počkat, žádná další dávka autopatického preparátu nemá být podána.

Pak po třech, spíše však osmi nebo osmnácti měsících vzestupného vývoje, nastává okamžik, jehož rozpoznání i hlavním smyslem poradenství v autopatii. Někdy, ta chvíle není předem známa, nastane ohyb křivky směrem dolů. Pokud je včas rozpoznán v samém zárodku, nikoliv až po kompletním návratu startovního špatného stavu, a preparát je včas znovu podán, zpravidla ve vyšší potenci, organismus znovu pokračuje v harmonizaci, obnoví se pohyb po křivce směrem vzhůru. Pokud rozpoznán není, organismus má tendenci vrátit se do úvodní patologie. Sestup zdravotní křivky může být pomalý nebo i docela strmý. V homeopatii tomu říkáme „relaps“. Jde o ukončení harmonizačního účinku první dávky.

Jak poznáme relaps? Není to zcela jednoduché. Věc je komplikována zejména tím, že křivka zdravotního vzestupu není rovná a hladká, jak jsme si ji modelově nakreslili, nýbrž je drobně zvlněná. Náš zdravotní stav neustále kolísá nahoru a dolů, jinak se cítíme ráno a jinak večer a i naše potíže se různě projevují během dne a noci. Teprve porovnáním stavů ve větším časovém odstupu můžeme posoudit, že se opravdu pohybujeme po vzestupné, byť v detailu vlnité, křivce.

Obr. 3: Takto asi vypadá předchozí křivka z obr. 2 v detailu.

5. Průběh kontrolní konzultace

Po šesti nebo osmi týdnech od podání AP si otevřeme záznam původního vstupního vyšetření. Vezmeme jeden problém po druhém, jeden řádek po druhém. U každého zvlášť se zastavíme a zeptáme se:

Trvá tato potíže? Změnila se nějak? Je zcela stejná? Má stejnou intenzitu? Opakuje se úplně stejně, nebo v jiném intervalu?

Při tomto dotazování (nebo sebedotazování při samoléčbě) nevynecháme nic z původního záznamu. Vše porovnáme postupně a systematicky se současností. A zapíšeme pod dnešním datem.

Není to žádné pedantství, ale velmi praktická a nezbytná! věc. Několikrát se mi stalo, že někdo přišel na kontrolu a hned ve dveří prohlásil: „Nic se nestalo.“ Ale poté co jsem probral takto postupně bod po bodu minulý záznam o jeho stavu a porovnal jej s aktuálním stavem, ukázalo se, že polovina problémů je výrazně zlepšena, nebo že některé chronické potíže už zcela vymizely. Máme v sobě zajímavý psychický mechanismus žal pomínání na bolest a nemoci. Ten nám asi pomáhá žít. Jestli někdo před dvěma měsíci trpěl pravidelnými bolestmi hlavy dnes už se na to nemusí vůbec pamatovat, pokud to bylo beze zbytku odstraněno. Jeho pozornost (a tím pádem i stížnost) je teď

zaměřena např. na vyrážku na ruce (periferijní potíže) a bývalý problém s hlavou je už dávno mimo okruh zájmu.

Poté co jsme prozkoumali detailně současný stav těla a rvnšli vyzveme klienta, aby nám ze svého notýsku, do něhož zaznamenával výraznější změny, přečetl, co vše se stalo v mezidobí. Jak už bylo zdůrazněno, nepříjemné věci

zapomínáme, a tak je notýsek velmi důležitý. Při pokračujících kontrolách nás právě záznam v notýsku, chronologické řazení symptomů odcházejících nebo se krátce projevujících a mizejících, může upozornit na to, že třeba už před třemi týdny se začaly vřící projevy proti směru Heringových zákonů, což by znamenalo začátek pomalého relapsu.

Například po delší době se opět krátce projeví a zase zmizely vyrážky, které už ale předtím jednou od podání AP proběhly (viz náš graf, str. 52), křivka zdraví se tudíž začíná ohýbat dolů.

Nebo se najednou vrací vnitřněji uložená věc - nespavost, úzkost, dusnost... atp. Je možná i menší, než byla před začátkem autopatické harmonizace. Ale přetrvává, nejedná se jen o jeden projev či o jedno či dvoudenní krizi.

Dosti často se první známky relapsu projeví přímo hlouběji uloženým psychickým problémem, například zhoršeným spánkem, zatímco vnější fyzické zlepšení dosud setrvačností rva. Jakmile se vrátí vnitřně uložený problém a přetrvává delší dobu (alespoň týden nebo déle), je to jasné - je tu relaps. Symptomy se prosazují ve směru dovnitř čili ve směru přirozené patologie, zatímco léčba má probíhat „zevnitř ven“. Je to Proti Heringovým zákonům.

Doba účinku jedné dávky

Obecně platí, že čím vyšší stupeň zředění, potence, tím delší doba působení. Vždy podáváme jen jednu dávku na dlouhou dobu. Ta rozezná spirituální jemnohmotné organizační centrum v jeho původní zdravé melodii, která se pak šíří do organismu v průběhu týdnů a měsíců po podání. Nejkratší zaznamenaná doba účinku byla 3 měsíce, a to i při použití jen jednoho litru vody (potence 40 C) v autopatické lahvičce. Nejdelší zatím pozorovaná doba účinku od podání až do počátečních signálů relapsu byla kolem dvou let. Autopatie je však praktikována teprve tři roky. Předpokládám, na základě zkušeností s homeo-patickými konsdručními léky působícími stejnými cestami, že při delší dobu pokračující autopatické harmonizaci je možno dosáhnout velmi dlouhodobého (řadu let) až trvalého účinku jedné dávky (vyléčené potíže se nevrátí). Některé mé nejdéle sledované autopatické případy tomu nasvědčují.

Průměrná doba účinku se na začátku autopatické harmonizace pohybuje mezi pěti a deseti měsíci. Po druhém a dalších podáních, po zvýšení množství vody, se ještě prodlouží.

Celková spotřeba autopatických lahviček (určených pro sdnorázové použití - viz dále) se dá tedy v průměru očekávat takto; jedna až dvě v prvním roce, jedna v druhém roce, dále jedna za řadu let.

6. Urychlení harmonizace

Častější opakování dávek, než je nutné podle uvedených pravidel, nevede k urychlení pozitivního vývoje. Organismus po podání autopatického preparátu dělá vše, co je v jeho silách, aby se zlepšil. Nelze jej popohnat bičem.

K urychlení vývoje je však možné odstranit z cesty některé překážky. Překážkou, brzdou pozitivního vývoje, může být jakýkoliv vnější vliv, vstupující do organismu jako rušný element. Např. chemické látky a produkty, ať už přicházejí do organismu z prostředí, nebo jsou užívány záměrně. Velká zátěž nevhodnou stravou, například příliš sladkými, příliš tučnými a příliš slanými pokrmy. Příliš mnoho alkoholu. Drogy. Pobyt v silně stresujícím prostředí.

Autopatie může dát člověku sílu, potřebnou ke zvládnutí a odstranění vnějších překážek. Nebo to vývoj přinese úplně sám. Například jistá paní mi jako jednu ze svých vlastností uvedla závislost na čokoládě. Musela mít nejméně dvě tabuiky denně. Ke svému údivu si již první večer uvědomila, že chodila od rána, kdy užila autopatický preparát, bez povšimnutí kolem nakousnuté tabulky čokolády Později Čokoládu jedla, ale umírněně.

Jiný příklad: Jedna klientka marně a dlouho sháněla odpovídající zaměstnání. Byla z toho zoufalá a velmi ji to

stresovalo. Brzy po užití potence 3 M (3 000 C) autopatického rátu (dostala najednou hned dvě velmi výhodné nabídky. Stres se výrazně zmínil.

Podporou autopatické léčby je zdravý způsob života. Každý ví nebo tuší, co to je: více pohybu, více zeleniny, méně jedů více lásky k druhým, více spirituality Či meditace (pokud máte zájem)...atp. Neznamená to však, že máme začít okamžitě po podání namáhavě měnit své zvyky a vše, co jsme dosud dělali. Ty se začnou případně měnit samy, pozvolna, s tím jak harmonie začne vstupovat více a více do našeho neharmonického života. Je dobré se tomuto trendu nebránit.

Pokud se nám nepodaří odstranit některé překážky, nebo v nich dokonce máme zálibu a nechceme se jich zbavit, nebo nám to prostředí nedovolí - nemá to zásadní význam. Harmonizace často „obteče“ překážku a jde dál. Snad trochu pomaleji, než by mohla, kdyby překážka nebyla.

7. Stanovení stupně ředění při dalším podání preparátu

Pokud se případ vyvíjí po vzestupné linii, symptomy se zlepšují a mizí zevnitř ven a případně i v opačném pořadí, než se objevily, a v pořadí důležitosti, nedoporučíme nic jiného než čekat a zatím autopatií znovu nepodávat. Necháme organismus nerušeně pracovat na obnově.

Pokud jsme zaznamenali počátek relapsu. ideálně již ve stadiu pouhých náznaků, doporučíme zpravidla použití dvojnásobného množství vody, dvojnásobného čísla potence oproti předchozí dávce. Například: Startovní množství bylo 3 litry (homeopatická potence 120 C), nyní doporučíme 6 litrů (240 C) a při další dávce 12 litrů (480 C). První dávka byla naředěna 2 litry, pokračujeme 4 litry, v další dávce 8. První dávka byla ze 6 litrů, druhá bude ze 12, třetí ze 24 a případná další z 50 litrů.

Výjimky existují: U chronicky nemocných lidí ve věku přes 70 let neboli v

případech slabé či velmi slabé vitality obvykle zvyšují potenci pokaždé jen o 1 litr. Startovní potence byla 1 litr. Při známkách relapsu se dávka vody k ředění zvýší na 2 litry. Při dalším relapsu na 3 litry, poté na 4... atd. Při velnu pomalém či komplikovaném vývoji je možné znovu zopakovat stejný stupeň ředění, jako byl použit minule.

U případů kde je nezávazná složka fyzických potíží, ale vražná složka psychických (například strach, úzkost, deprese, nespavost atp.) Poté co první potence byla např. 6 l (240 C) a o psychické potíže nebyly zcela vyřešeny, doporučuji jít rovnou na 1 000 C nebo na 2 000 C. Vyšší potence hlouběji zasahují do fyzické a psychické sféry. Také vysoké potence od 1 000 C nahoru lze v autopatrické lahvičce doma vyrobit snadno a rychle (viz Příprava preparátu).

U případů, které vykázaly po prvním podání výraznější homeopatické zhoršení (poměrně nepatrné procento) - druhá dávka se zvýší o 1 - 2 litry, případně o polovinu minulé dávky, nikoliv na celý dvojnásobek.

U vitálních lidí s mírnou nebo žádnou fyzickou patologií, kteří chtějí zlepšit svou mentální sféru - koncentraci, životní pocit, odolnost proti stresu, efektivitu svého jednání, mají spirituální ambice... atp.-je možné jít už při druhé dávce např. na 6 000 C nebo 10 000 C.

Stejně jako v předešlém případě je možné postupovat tehdy, kdy chce osoba právě popsaného typu získat odolnost, a to dlouhodobou, proti negativním vnějším vlivům, proti fyzickému i psychickému stresu, když se chystá do velmi stresujícího prostředí, například tropů... atp. Stačí však použít již 1 000 - 2 000 Pokud byl hluboko uložený, nejspíše mentální, problém řešen předchozími podáními jen částečně a neuspokojivě, je možné případně podat po určité době (minimálně tři měsíců) podstatně vyšší potenci i bez toho, že by předtím vyvstaly známky relapsu. V několika případech se to ukázalo jako prospěšné, a to tehdy, když po předchozí dávce AP nedošlo k výraznějším reakcím. Příčina problému ležela na úrovni vyšší potence, než byla ta předchozí, proto byla reakce zpočátku nedostatečná. Pokud v delším průběhu času ustává nějaký problém víceméně nedotčen, zatímco ostatní se zlepšily, nebo častěji relapsuje, je příčina vždy jen v tom, že dosavadní potence byly zatím na tento problém příliš nízké, a je třeba jít výše nebo podstatně výše.

Několikrát se stalo, že klientka sama požádala při opakovaném podání o výrazně vyšší potenci, ač jsem doporučil nižší. Většinou jsem souhlasil, protože uznávám pozitivní roli intuice svých klientů.

9 Opakování kontrol

První kontrola proběhne za 6 až 8 týdnů od podání.

Další kontroly následují v ještě delším intervalu, podle stavu klienta. Obvykle po třech a později po pěti měsících. Doporučuji domluvit kontrolu alespoň jedenkrát v roce, i v případech kdy se klient vyvíjí perfektně, ke své naprosté spokojenosti a nemá už žádné konkrétní důvody „se léčit“. Pravidelný kontakt

může zabránit tomu, aby nastal relaps. Klient by neměl zapomenout na autopatii ani na svůj notýsek, do něhož občas zapisuje změny stavu. Jinak by mu hrozilo, že až se po letech přece jen zase nějaké potíže přihlásí, bude se na autopatii, na to krátké podání ředěné vlastní sliny, obtížně rozpomínat, nemusí si už pamatovat, co mu dříve pomohlo...

Má být také domluveno, že se klient ozve telefonicky nebo se staví v případě, když bude mít podezření, že vznikly okolnosti pro nové podání, nebo nebude něčemu ve svém vývoji rozumět nebo bude chtít prodiskutovat nějakou novou skutečnost.

Okolnosti svědčící pro nové podání - shrnutí:

a) Příklad se přestal vyvíjet podle Heringových zákonů a vývoj se začíná obracet proti nim: tedy zpět dovnitř Vnitřněji uložené (již zlepšené) potíže se začínají zhoršovat. Klient se začne cítit opakovaně hůře v průběhu týdne či dvou. Jednorázová zhoršení na den, dva nebo tři nemusí ještě svědčit o relapsu. Mohou být výsledkem zvýšeného stresu nebo projevem léčivých krizí.

b) Začnou se vracet některé, už autopatickým preparátem překonané a odstraněné, mentální nebo fyzické symptomy (viz graf str. 52).

c) Zopakuje se starý symptom, který se reverzně již předchozím podáním vrátil a zmizel, a nyní je znovu opět (viz graf). Princip působení podle grafu svým klientům obvykle vysvětlují, aby věděli, kdy se mají ozvat, kdybyvšak již nesly správným směrem - nahoru. Pokud jsou navzestupné dráze, není důvod podávat preparát.

d) Dojde k výraznému a přetrvávajícímu zhoršení životníhopocitu, který byl již zlepšen. Zejména nemají-li na zhoršení podíl výrazné vnější okolnosti

Kontroly mohou být častější, jestliže klient potřebuje pravidelnější kontakt s poradcem, aby měl na své nelehké cestě průvodce, jemuž se může svěřit a od něhož může očekávat dobrou radu. To se týká zejména vážných stavů, ať psychických nebo fyzických. A samozřejmě častější kontroly jsou vhodné, vždy když si je klient přeje, ať už ho k tomu vede cokoliv. Většinou při pravidelných kontrolách zjistí, že jsou věci na dobré cestě, vážnější a vnitřnější potíže jsou postupně nahrazovány povrchnějšími a nezávažnějšími, takže se rozcházíme jen s radou dál zapisovat změny a čekat. Zdaleka ne při řadě kontrole doporučuji nový AP. Vysvětlím klientovi, že to ještě není potřebné, protože je zatím na vzestupné křivce celostního vývoje.

Menší interval mezi kontrolami je potřebný také tehdy, jestliže hrozí nebezpečí, že by klient v dlouhém mezidobí mezi návštěvami zapomněl na autopatii-a hledal jinde, kde by jeho trápení věnovali osobní pozornost častěji. Zároveň ale v této souvislosti znovu podotýkám, že lidé používající autopatii mohou případně, pokud je to jejich přání, používat i jiné tradičnější metody současně s autopatii, aniž by tím bylo její působení negativně ovlivněno. Mezi takové metody patří psychoterapie, psychoanalýza, osteopatie, herbalismus, akupresura, léčba stravou,

zapper, autogenní trénink, potravní doplňky, reiki, lněný olej atd. Určitá menší část mých klientů některé z nich či jiné další metody (vůbec nejčastěji samozřejmě ty běžné lékařské) používala před í v průběhu autopatické harmonizace a nedokázal jsem rozpoznat výraznější rozdíl jejich vývoje od ostatních, užívajících autopatii jako jedinou metodu. Připouštím, že v některých případech šlo o skutečnou podporu. Autopatie působí ve vyšším a hierarchicky významnějším prostoru než ostatní metody, když zde pominu meditaci a spřízněné přístupy, které jsou při autopatii rozhodně doporučeny. Je o svobodě člověka. Dává svobodu i ve volbě ostatních způsobů zlepšování zdraví, aniž by tím byla výrazně narušena. S jedinou výjimkou týkající se homeopatických prostředků, kde je opatrnost namísto a případné předepsání homeopatického léku musí být velmizvažováno. Pokud je provedeno, pak vždy výhradně odborní, kem, který ovládá jak klasickou homeopatii, tak i autopatii, a musí být věnována velká pozornost tomu, aby homeopatický lék, působící rovněž v jemnohmotném prostoru, neinterferoval s účinkem autopatického preparátu. Musí být předepsán ca nejpřesněji a v podstatně nižší potenci než AP. Pokud je Ap podán ve vysoké potenci 1 000 C a homeopatický lék (třeba Arnica při zhmoždění) jednou či dvakrát v nižší potenci, třeba 30 C, pravděpodobně k silné interferenci nedojde a autopatický vývoj bude po zmírnění bolesti a odstranění následků zhmoždění pokračovat, aniž bychom museli znovu podat Ap. Jde zde vlastně o homeopatickou metodu tzv. „drenážního íčku“. Místo konstitučního léku tady dlouhodobě působí na základní úrovni autopatický preparát ve vysoké potenci a na akutní či aktuální projevy může být případně podán dobře zvolený lék v nízké potenci. Někteří z mých žáků to tak občas dělali, Avšak: V klasické homeopatii, z níž metoda autopatie vychází, platí zásada „jen jeden potencovaný preparát v jednom čase“. Nový jiný potencovaný preparát znamená změnu v působení. Této zásady se ve své praxi držím 25 let a autopatie na tom nic nezměnila. Podáním dalšího (jiného) potencovaného preparátu, homeopatického léku, ve stejné či podobné potenci byste změnili celkové působení. Přešli byste od stejnosti k podobnosti, ale možná (pří nepovedeném předepsání) i k jinakosti a relapsu. Antidotace (zrušeníúčinku) AP homeopatickým lékem je možná a byla v některých případech pozorována. V takové situaci lze ovšem AP jednoduše zopakovat. U svých autopatických případů jsem tedy homeopatické léky nedoporučoval (s výjimkou akutního léku na zranění), naopak jsem klientům radil, ať se jim vyhnou. Pokud zvolím u klienta orneopatický (nikoliv autopatický) přístup, pak homeopatický lék samozřejmě doporučuji

Část 3. Příprava autopatického preparátu

1. Čím a jak

Autopatický preparát si zpravidla připravuje osoba, která ntí být pozitivně ovlivněna, a to u sebe doma. v koupelně Či v kuchyni.

Proč? Autopatické, v homeopatické terminologii nazývané též autoizopatické, preparáty jsou schopny vyrobit, pokud vím, jen dvě lékárny v Anglii. Vždy je nutné tělesnou tekutinu pro přepravu smísit s lihem, aby se „nezkazila“, nezměnila působením bakterií svou informační strukturu, své naladění - ačkoliv právě toto smísení s jinou látkou rovněž její strukturu změní. Stejnost se mění v pouhou podobnost. Preparát je vystaven při přepravě působení silných elckíromagnetickýc polí, která mohou rovněž mírně pozměnit frekvenční strukturu. Je zde i nebezpečí znečištění preparátu při manipulaci dalšími osobami (vysvětlím dále). To znamená, že potencována pak není jen informace vlastní sliny, ale i líh, mající také SVOD vlastní výraznou informaci, a případně otisky mnoha dalších vlivů. Je to vlastně složený preparát, jehož rezonance bude jen nekvalitní, nízká, jeho stejnost (rezonanční schopnost) s frekvencí centra byla narušena.

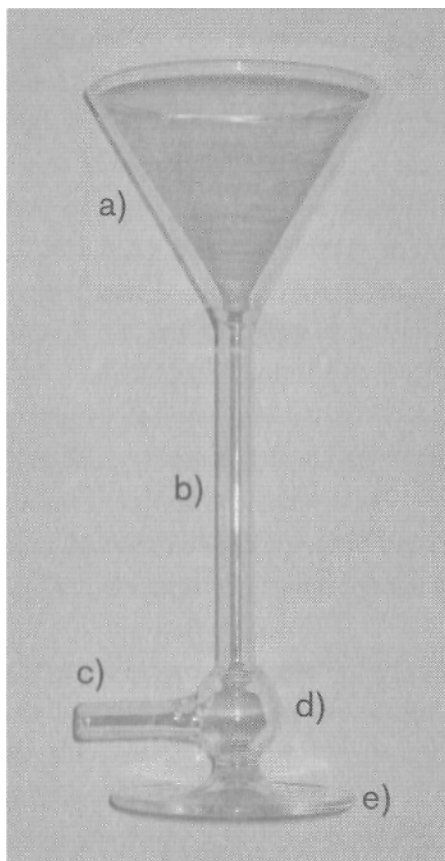
Metoda přípravy, kterou jsem vyvinul a v praxi vyzkoušel jako bezvadné fungující, spočívá v tom, že si každý svO naprosto Čerstvou slinu homeopaticky nařadí neboli potencuje sám a užije ji okamžitě po ukončení ředění. Tím jsou všechny předešlé nevýhody zcela odstraněny a kvalita potencovaného preparátu je mnohem vyšší, než jaká kdy dříve byla dostupná. Fluxní vírová příprava v lahvičce je výrazně rychlejší než jiné metody. Vysokých potencií lze dosáhnout během minut. To přináší další dosud neznámou výhodu: Vibrační stav organismu, který se stále mění, je v době užití preparátu ještě prakticky stejný, jako byl v době odběru sliny. Proto je rezonance mimořádně vysoká. Tomu odpovídají i mimořádné výsledky.

Domácí příprava je velmi jednoduchá a rád její náročnost přirovnávám k uvaření léčivého čaje. Mí klienti používají po tři roky autopatickou lahvičku harmonie, jednoduchý kompaktní skleněný nástroj, který jsem k tomu účelu navrhl. Postupem času poněkud změnila tvar, hlavně část zvaná „vírová komora“, aby byl proces potencování, postupného ředění, co nejkvalitnější.

Potencování v autopatické lahvičce (AL) probíhá na vírovém fluxním principu - prudkým vířením a postupným ředěním a odtékáním kapaliny z vírové komory. V podstatě vyrůstá tato metoda z postupu ověřeného stoletím výroby homeopatických potencovaných preparátů, z tzv. fluxní neboli průtokové metody, používané v různých modifikacích známými americkými homeopaty B. Finckem a J. Skinnerem. Ve fluxní metodě potencování je původní materiál postupně ředěn průtokem kapaliny, bez potřásání, které doporučoval Hahnemann. U Fincka i Skinera to byl průtok pomalý. V autopatické lahvičce je ale aopak velmi rychlý, dynamický, provázený intenzivním vířením kapaliny což je zcela nový prvek. Zejména v posledním modelu s kulatou vírovou komorou (na fotografii) dochází k nejsilnějšímu víření kapaliny ve vírové komoře. U tohoto ledního typu AL jsem naset zajímavou shodu s teoriemi známého rakouského filosofa Viktora Schaubergera, tvořícího v první polovině dvacátého století. Ten vyslovil názor, že pozitivní procesy ve vesmíru, konstrukce a budování struktur od galaxií až po orgány těla jsou uskutečňovány dostředným, „centripetálním“, vířivým pohybem. V posledním modelu lahvičky s kulovou vírovou komorou má vír kapaliny právě onen dostředný charakter. Musím však říci, že mne k vytvoření optimálních tvarů autopatické lahvičky nevedla žádná teorie ani žádný vzor, ale výlučně

úvahy o co nejlepším tvaru podporujícím co nejdokonalejší promísení a postupné odtékání vody. A následné pokusy, v nichž jsem vystřídal různé tvary autopatických lahviček a s použitím inkoustu a vody měřil proces ředění. Těch tvarů bylo v zásadě asi deset a lišily se v drobných detailech. Všechny jsem také dával svým klientům a vedl podrobné záznamy o působení v nich vzniklého preparátu.

Když jsem už autopatickou lahvičku asi rok používal, všiml jsem si nápadné souvislosti jejího tvaru s nádobkou zvanou kundika, kterou nosili buddhističtí mniši za starých časů v Indii spolu s nádobou na žebrání jídla. - Není již dnes známo, k jakému účelu byla tehdy používána. Později se změnila v rituální předmět a jako taková se zachovala v mnoha vyhotoveních a rozšířila se v Číně, Koreji, Tibetu i jinde. Základní tvar kundiky a autopatické lahvičky je shodný, jasně lze rozeznat

Obr. 4: Autopatická lahvička.

funkční části, rozšiřující se nálevku, přívodní trubici, kulatou vírovou komoru, odpadní trubici na jejím boku. Jiné jsou jen proporce. Odlišné je opět zúžení nálevky na vrcholu, které i zřejmě vzniklo spolu se změnou proporcí dodatečně teprve j v pozdějších časech, kdy se zapomnělo na původní účel a kundika začala sloužit k rituálnímu postřikování domácích oltářů čistou vodou. Kundika je ceněným sběratelským artefaktem] a najdete mnoho jejích vyobrazení na webových stránkách různých galerií. Kundika je rovněž zpodobňována jako součást prastarých soch a obrazů, pocházejících z Tibetu, Indie, Koreje, Číny a

dalších zemí. Komentáře k jejím vyobrazením obvykle říkají, že je v nádobce čistá voda, která léčí, nebo že je v ní elixír života.

Že by to tady už jednou bylo? A proč ne? Právě v indické filosofii se často objevuje názor, že každá částice celku nese úplnou informaci o celku (tedy také slina o celém člověku). Znalce upozorňuji např. na síť perel boha Indry, obsahující v každé své části úplný obraz celku. Jsou zde i pozoruhodné souvislosti s kultem bodhisattvy Matréji a s názory slavného buddhistického mudrce Nágardžuny. Avšak - nenechme se svést k teoretizování a dohadům a opusťme raději toto pole, neboť není tématem našeho pojednání.

Kundika z pozdějšího období; Korea, 12. stol.

2. Návod k použití autopatické lahvičky

Příprava autopatického preparátu má svá jednoduchá, ale zcelím přesná pravidla, jejichž porušení vede k nezdaru. Proto jsem vytvořil návod, který také již prodělal za tři roky řadu drobných změn. Cílem změn bylo co nejvíce jej zjednodušit, učinit ho jed- l noznačně a snadno pochopitelným a přitom co nejvíce zkvalitnit přípravu. Zpočátku mi někteří lidé volali, že chtějí něco vysvětlili že něčemu zcela přesně nerozumějí. To byl základní důvod k úpra- l vám textu. Dospěl jsem postupně k jasnosti a srozumitelnosti ažl do tě míry, že jsem v posledních dvou letech neměl už žádný do- taz Pochopili všichni. V současné podobě má text tuto podobu.

Autopatická lahvička harmonie - návod

Pečlivě přečtěte, dříve než přistoupíte ke zhotovení preparátu. J Přípravu obvykle provádí osoba, které se působení týká, **není** to však podmínkou.

Účel:

„Lahvička harmonie“ je **určena** k postupnému průtokovému vírovému naředení (potencování) vlastní sliny vodou na jemnohmotnou úroveň. Produkt ředění je požit výhradně stejnou osobou, z níž vložená slina pochází.

Filosofie:

Na základě rezonance produkt vysokého ředění příznivě působí na jemnohmotný (z materialistického hlediska nehmotný) spirituální frekvenční organizační princip v člověku, který může zlepšovat svou funkci a v delším průběhu času postupně vracet harmonii do celého systému člověka na všech jeho úrovních. Působení je vždy závislé na vnitřním stavu jedince.

Potřeby:

- 1) „Lahvička harmonie“ pro postupné průtokové ředění z laboratorního chemicky stálého skla.
- 2) Poradcem či literaturou doporučený počet litrů balené stolní (nikoliv minerální) vody bez bublinek,
- 3) Běžný desinfekční prostředek pro domácnost.
- 4) U kojence dosud nepoužité balené čisté kapátko.

Čas přípravy preparátu včetně úklidu atp. cca 1 h.

Postup:

- 1) Pečlivě vyčistíme zuby kartáčkem bez zubní pasty a nejméně dvě hodiny poté nejíme, nepijeme a nic nevkládáme do úst ani netelefonujeme mobilem, nesmí být žádná kosmetika na rtech. Nezapalujeme si cigaretu od posledního jídla. Poté přistoupíme k přípravě.
- 2) Pokud vyrábíme preparát pro někoho jiného, máme zavázány po celou dobu přípravy ústa a nos přeloženým šátkem nebo rouškou, aby nedošlo k přenosu kapénky naší sliny (při kýchání či mluvení apod.) do preparátu. U kojence odebereme slinu (stačí kapka) ve spánku nebo po probuzení dosud nepoužitým skleněným kapátkem.
- 3) Lahvičku rozbálíme a postavíme na okraj umyvadla nebo na dno dřezu se spodní odpadní trubičkou namířenou směrem k odpadu. Nedotýkáme se vnitřku nálevky. Nemá být přítomna žádná další osoba.
- 4) Nejdříve odplivneme, pak nashromáždíme dostatek slin a plivneme do středu nálevky. Stačí i menší, ale zřetelně viditelné množství sliny. Spláchneme slinu

vodou do spodní baňky a postupně vyléváme do nálevky doporučené množství vody. Neděláme přestávky. Nedotýkáme se hrdlem lahve nálevky, lijeme z výše cca 5 cm. Nejlepší je (nikoliv nutné), když se v nálevce vytváří hladinka. Přelití nálevky není na škodu.

5) Hned poté nakloníme „lahvičku“ a nalijeme spodní trubičkou zbývající obsah spodní baňaté části „lahvičky“ do úst. Stačí i jen několik kapek. Podržíme chvíli v ústech, pak polknem. Ještě 15 min. nejíme ani nepijeme.

6) Lahvičku přeneseme do připraveného igelitového pytlíku a následně vyhodíme. Dbáme, aby nenakapala naředěná substance v okolí umyvadla. Umyvadlo asi po půlhodině (nikoliv hned po užití!) pečlivě otřeme (opláchneme)

běžnou domácí desinfekci, aby se odstranily jemnohmotné vibrace vysoko naředěné substance.

7) Je určena pro jednorázové použití. V žádném případě nemá být použita později pro jinou osobu. Došlo by ke smísení jemnohmotných vibrací dvou osob, k tzv. „krizové kontaminaci“ a preparát by ztratil účinnost. Z přípravy homeopatických prostředků je známo, že existuje „paměť skla“, schopná uchovat jemnohmotnou informaci, byť bylo zbaveno jakýmkoliv způsobem předchozí tekutiny. Pro další osobu musí být použita vždy nová lahvička. Musí být použita vždy nová lahvička i při opakovaném autopatickém působení u stejné osoby, zachycuje se současný stav. odlišný od předchozího. Z jednoho Htru vody vzniká přibližně ředění 40 C.

8) Takto vyrobený preparát může ladit činnost nehmotného spirituálního organizačního systému dlouhodobě, měsíce i déle, a to při jednorázovém užití (jednou a dost!). Opakovat zhotovení a užití zpravidla nejdříve za 3 měsíce. Při odůvodněném opakování (viz literatura) obvykle zvyšujeme **množství** vody na dvojnásobek proti předchozímu.

9) Je vhodné využívat rad zasvěceného poradce, který doporučuje napr. stupeň zředění sliny a může poradit podle vývoje jedince, kdy a na jakou úroveň může být naředěna další dávka a kdy je nebo není další autopatické ovlivnění frekvenčního spirituálního organizačního principu vhodné. Dlouhodobý vývoj po užití preparátu nemusí být jednoduchý a je individuální podle vnitřního skrytého (karmického) stavu jedince. Je vhodné docházet pravidelně na kontroly. Je možné čerpat inspiraci z knih J. Cehovského *Uzdrav se s autopatií* nebo *Autopatie - cesta k tělesné a duševní harmonii*, pojednávajících podrobně o zkušenostech s touto metodou. 10) Vedeme záznam o svém stavu do zvláštního sešitu. Při kontrolách jej předkládáme. Zapisujeme jen výraznější změny pocíťovaného ČÍ pozorovaného stavu s datem.

11) Působení vysoko ředěné vlastní sliny není náhrada lékařské péče. Může být použito i jako doplňková či posilující metoda a jinou péčí nenarušuje.

Komentář k návodu: Při práci s lahvičkou doporučuji seznámit se v dostatečném předstihu s návodem k použití. Text je vložen volně do krabice. Lahvička je zatavena v plastovém obalu, z něhož smí být vyjmuta teprve při samotné přípravě preparátu.

K jednotlivým bodům:

Bod č. 1 - potřeby. Vhodná je jakákoliv stolní pramenitá voda, která nemá vyšší obsah minerálů, než je u běžné pitné vody obvyklé. Nesmí se jednat o vodu sycenou kyslíčkem uhličitým, nesmí tedy při nalévání produkovat bublinky. Nesmí v ní být přidána žádná chemikálie, zejména nesmí obsahovat chlor. Nesmí se jednat o vodu, již výrobce přičítá jakékoliv léčivé působení - to znamená buď zvýšený obsah minerálů, nebo jde o tzv. „informovanou“ vodu, „energizovanou“ vodu atp. Kritériím obyčejné čisté pitné vody vyhovuje řada výrobků na trhu.

Vhodná je i vodovodní pitná voda filtrovaná buď¹ uhlíkovým kuchyňským filtrem, nebo osmotickým filtrem.

Může být také použita kvalitní pitná studniční voda, která je opticky čirá a bez zápachu. Mírně zvýšený obsah dusičnanů přesahující normu nebyl na závadu. Pro přípravu je velmi vhodná i čistá destilovaná voda. Všechny zmíněné typy vody byly s úspěchem odzkoušeny, jednoznačně však co do počtu případů převažovala kupovaná stolní voda. Její hlavní výhodou je fakt, že je balena automatické lince bez kontaktu s obsluhou. Takže odpadá nebezpečí, že by mohla být kontaminována dotykem nebo mikroskopickou kapénkou sliny od obsluhy. Proto je také výslovně doporučena v návodu.

Zásadně se nedoporučuje předběžné přelévání vody do nějakých nádob, neboť ty by mohly být zmíněným způsobem nebo jinak kontaminovány.

Postup:

V bodě č. 2 je uvedeno, že je možné vyrábět preparát i pro někoho jiného (dítě, nepohyblivého, zvíře atp.). V tom případě je nutno zabránit, aby se mikroskopická kapénka sliny z úst někoho jiného přenesla do preparátu. To by mohlo nastat mluvením, dechem zblízka, kýcháním či kašláním. Při mluvení odletují neviditelné kapénky až na vzdálenost několika metrů! Nikdo další mimo předmětných osob proto nesmí být v celém procesu přípravy přítomen. Přenos cizí informace formou kapénky nebo dotyku na vnitřní části nálevky je hlavní možností, jak preparát pokazit. Rouška přes nos a ústa je podmínkou pro další přítomnou osobu.

U kojence je nejlepší odebrat slinu kapátkem ve spánku a preparát, stačí jedna až dvě kapky na sliznici úst, také ve spánku podat.

Pokud připravujeme AP pro někoho jiného, je vhodné mít na nikách latexové nebo gumové rukavice.

K. bodu č. 5 je možné dodat, že zbývající množství vody ve vírové komoře je velmi malé. K dokonalému působení stačí i jediná kapka, která skanula viditelně a bez pochyby na sliznici ústní dutiny nebo na jazyk.

Bod Č. 7 mezi jiným říká, že z jednoho litru prolité vody vzniká ve vírové komoře preparát o potenci přibližně 40 C. Zde lze poznamenat, že k tomuto údaji jsem dospěl metodou srov-návacího inkoustového testu. Nejdříve jsem provedl poten-cování Čistého inkoustu tzv. Korsakovovou metodou a zjistil, že pro potenci 3 C dochází k úplnému odbarvení kapaliny. Pak jsem naplnil inkoustem vírovou komoru autopatické lahvičky a změřil, jaké množství vody je nutné k odbarvení jejího obsahu. Což odpovídalo množství vody, potřebnému na zhotovení potence C 3. Každému ředícímu kroku C 1 pak odpovídala 1/3 změřeného množství vody. Pak už stačil jednoduchý výpočet, jaká potence vznikne z jednoho litru vody. Výsledek 40 C vznikl zprůměrováním několika měření, která se mírně lišila. Jestliže z jednoho litru vzniká potence 40 C, ze dvou litrů je to 80 C, ze čtyř litrů 160 C atd.

V autopatické praxi marné možnost pracovat s jemným odstupňováním potenci (40 C, 80 C, 120 C) a plněji využíváme. V autopatii záleží na potenci více než v homeopatii, kde jsou potence léků odstupňovány po velmi velkých skocích -po 30 C následuje až 200 C, pak 1 000 C, poté až 10 000 C... Rozdíl mezi působením 40 C a 30 C je však i v autopatii prakticky nerozeznatelný a zanedbatelný. To však již nelze říci nazačátku působení o rozdíl mezi 40 C a 120 C, nebo dokonce¹ o 40 C a 200 C.

V bodě č. 8 je zdůrazněné, že preparát nemá být podáván příliš často a že zatím nejkratší doba působnosti jednoho podání byla 3 měsíce. Příliš časté podávání bez respektování metody může vracet případ na začátek, nepřispívá k co nejrychlejšímu pokroku v harmonizaci.

Jako nejdelší dobu působení jednoho podání jsem zatím, zaznamenal dva roky. Přestože autopatii chybí dvousetletá tra-, dice systematického používání,

kterou má homeopatie, mohu při extrapolaci zkušeností z homeopatie očekávat při použití vysokých potenci i mnohaleté nebo definitivní působení poslední dávky v individuálních dobře odborně vedených případech.

V bodě Č. 9 je zmínka o „karmickém stavu“. V buddhistické filosofii je karma vyjádřením jakéhosi přírodního zákona o příčině a následku. Jakýkoliv současný stav, ať už se týká čehokoliv, i naší nemoci, má příčinu v našich vlastních myšlenkách a činech v tomto i v minulých životech. Většinou jde o složitou spleť příčin, která má vždy specificky osobní charakter. Nikdy nenajdeme dva lidi stejné. Příčiny současného stavu tkví často hluboko v historii jedince a nám, obyčejným lidem, nejsou převážně známy.

3. Příprava vysokých potenci

Vysoká ředění, nad deset litrů, je možné vyrobit v autopatické lahvičce s použitím pitné vody z kohoutku. Snadno, spolehlivě a bez námahy se tak dostaneme na velmi vysoké potence 1 000 C nebo i mnohem vyšší. Má to ovšem svá pravidla.

Postupujeme podle návodu až do bodu 4. Ten poněkud upravíme: Slinu spláchneme z nálevky do vírové komory jed-nim litrem destilované vody. Plně vyhovující je i ta pro technické účely, jaká se běžně prodává do žehliček nebo automobilových ostříkovačů. Hned nato postavíme či vsuneme autopatickou lahvičku pod proud vody z kohoutku, opatřeného filtrem.

Voda ve veřejných vodovodech je chlorována. Chlor je nesmírně agresivní chemická látka, která má i v malých koncentracích schopnost měnit bílkoviny a například zabíjet bakterie. Chlor je schopen změnit vlastnosti sliny a zkazit výrobu preparátu. Podezřelé jsou i možné další chemické přísady ve vodě z veřejného vodovodu. Musíme si proto na kohoutek nebo pod kuchyňskou linku nainstalovat některý z uhlíkových filtrů na chlor, jaké se běžně prodávají v obchodech s domácími potřebami nebo v železářstvích. Jejich na trhu několik typů. Všechny mají být před prvním použitím na pár minut propláchnuty průtokem vody. Produkují vodu zbavenou nejen chloru, ale také všech agresivních chemikálií a průmyslových znečištění. Plivneme tedy, zalijeme litrem destilované vody a okamžitě umístíme AL pod zdroj filtrované vody, do umyvadla l nebo dřezu. Voda má téci již před zahájením celé akce. AL drží-j mé v ruce nebo j i postavíme na dno. V druhém případě dáváme i pozor, aby podstavec nezakryl zcela odpadní otvor a nedošlo k vzestupu vody ve dřezu až k zaplavení lahvičky. Stalo se, /c tím byla příprava pokazena a musela být opakována s novou lahvičkou.

Necháváme mírně přetékat vodu přes okraj nálevky. Tímj není nijak narušeno ředění ve vírové komoře a nemusíme jem-1 ně regulovat přítok vody.

Lahvička produkuje za těchto podmínek přibližně potenci 100 C za jednu minutu. Za deset minut zde vznikne ředění 1 000 C neboli M, za dvacet minut ředění 2 000 C neboli 2 Mj atd. Nejvyšší zatím dosažené potence v mé praxi byly 10 M (100 minut protékání). Snadno je však možné jít i na vyšší.

Pokud je k dispozici domácí vodovod s vlastní pitnou studniční vodou bez chemických přísad, je možno jej použít i bez filtru. Několikrát v mé praxi již úspěšně proběhla výroba tímto způsobem. Ani mírně zvýšený obsah dusičnanů nebyl důvodem zhoršení kvality preparátu. Dověděl jsem se od němec-¹; kých

klientů, že některé obce u nich nechlorují vodu ve veřejném vodovodu. Pak fungovala dobře voda přímo z kohoutku. ,

Jedna studentka z kurzu autopatie mi vyprávěla o případu své klientky, která se vypravila k lesnímu prameni a zde připravila preparát pod tekoucí vodou. Afty jí zmizely z úst za několik dní po užití preparátu.

Část 4. Samoléčba

1. Případ samoléčby

Autopatie je velmi vhodná pro samostatnou práci na sobě samém. Po vydání mé předchozí knížky *Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii* se mi přihlásila řada lidí, kteří úspěšně zvládli své potíže samostatně, jen na základě informací z knížky. Někteří z nich ale nakonec za mnou přece zašli, aby získali radu od odborníka. Tyto případy mi ukázaly, že úspěšná autopatická samoléčba je možná, a to dokonce nejen u lehčích potíží, ale i u závažných poruch. Jedním z nich je i ten následující.

Mladý urostlý muž, řekněme mu Karel. Navzdory tomu, co vypráví, působí dojmem vcelku vyrovnaného člověka s docela milým a přirozeným chováním. Sedm let se léčí s diagnosou schizofrenie. Potíže se projeví poprvé poté, co prodělal toxickou psychosu po LSD. Trpěl bludy, slyšel hlasy, necítil nic kromě úzkosti, nepamatoval si zdravý stav, myslel si, že je v tom hrozném stavu celé věky. Potíže se zejména zhoršily při pobytu v psychiatrickém ústavu. Bral mnoho léků a ničím se nezlepšovalo. Tři dny před datem, kdy mu měli nasadit elektrošoky, náhle bludy přešly. Léky bere stále, ale v nižších dávkách. Nemá zaměstnání a cítil se v posledním půlroce zase hůře. Pociťoval napětí v hlavě a objevily se nutkavé myšlenky a obavy. Propadá občas panice v davu nebo obecně mezi lidmi, u doktora apod. Je to spojeno s pocitem těsného prostoru. Jako svůj hlavní problém uvádí napětí v hlavě. Za hlavní omezení, které mu choroba způsobovala, považuje to, že mu bránila mít „běžnou kontrolu nad myslí“. Poslední čtyři roky má trvale ucpaný nos, což mu dost znepráhňuje život.

Od dětství trpěl alergií, léčenou běžnými prostředky, z níž se vyvinulo před třemi léty astma. V té době se také objevil pocit silné trvalé vyčerpanosti, který jej trápil až do října 2004. Na konci října zmizel. „A víte proč?“ zeptal se. A hned pokračoval: „V té době jsem si přečetl vaši knížku o autopatii a udělal jsem si podle návodu v ní autopatický preparát 30 C. Pak se všechno hodně zlepšilo.“ Předložil mi na disketě své zápisky, které si od podání pořizoval, rovněž podle pokynů v knížce. Cituji z nich jen závěr:

„12. ledna - Shrnutí po dvouapůlměsíční léčbě (autopatií, poznámka J. Č.):

- Od podání ředěné sliny okamžitě zmizela únava a letargie, což vydrželo dodnes.
- Zmizely úzkosti ve smyslu, že jsem nezažil žádný výrazný panický pocit, ale ještě tomu moc nemůžu uvěřit, tzn. nevím jistě, jestli je to pryč...
- Zmizely mi různé psychické mindráky s tím spojené.

- Mám daleko větší pocit stability a má vůle je daleko silnější.
- Zlepšilo se napojení na okolí, vnímání prostoru mi již nepůsobí tak velké napětí.
- Zmenšilo se citové a emocionální oploštění, které provází brání léků.
- Mám přes den daleko volnější nos, v noci je však stále ještě ucpaný.
- Podařilo se mi během léčby zas o kus rozcvičit zkrácené šlachy.
- Přestal jsem být *nešťastný* (zdůraznil J. Č), přestal jsem se zabývat neštěstím v minulosti, jsem více v přítomnosti."

Tak účinná byla jeho autopatická samoléčba podle knížky. Trvala zatím pouhé dva a půl měsíce. Karel se ale nakonec rozhodl, že se mnou přece jen bude svůj vývoj konzultovat, protože si správně uvědomil, že z tak vážných stavů nemusí vést krátká a rovná cestička a že by na ní průvodce přece jen mohl potřebovat.

Samozřejmě, ta knížečka, kterou právě máte v ruce, obsahuje také všechny mé zkušenosti, potřebné pro samoléčbu a ještě něco navíc: Poznatky nabyté za další roky praktikování autopatie. Měla by i vám umožnit, abyste dosáhli radikálního pokroku při samoléčbě.

Ale případ Karla pokračuje. Usoudil jsem, že (i když bylo dosaženo velmi významného pokroku) stupeň zředění sliny byl při prvním podání nízký. U psychických poruch se obvykle osvědčují vysoké potence, vysoká ředění. A tak jsem mu dal autopatickou lahvičku, v níž lze taková vysoká zředění snadno a rychle udělat. Ak tomu radu, aby použil 20 litrů vody (800 C).

Opět cituji z jeho zápisků, které si vedl po podání vysoké potence preparátu a které mi poslal e-mailem

Potíže před podáním:

V noci úplně ucpaný nos přes den na 70 procent volný (způsobuje mí to, napětí v přední části hlavy...).

Psychické potíže ale jsou již dobře zaléčené předchozím podáním.

Potíže s hybností nohou (šlachy).

Potíže s cévami - sklon ke křečovým žilám.

Slabý ekzém na a okolo nosu.

13. leden 14:00. Podána potence 800 C

Mezi 14. a 26. únorem následovaly poznámky, svědčící o celkovém nárůstu energie. 19. 2. měl jeden den teplotu 38,2 °C a večer zvracel, druhý den byl již bez potíží. 23. 2. si poznamenává: „Je mí dobře."

26. února - zhodnocení:

Trošku kouřím (jednu denně...).

Cítím, že psychika se zlepšila, pozoruji na myšlení takové „znormálnění“ = větší schopnost odhadnout realitu. Nos je o něco volnější než před podáním, ale v noci se ještě stále ucpává.

Nohy jsem zas o kousek rozcvičil, už zbývá jen malý kus ke zdraví, ale jde to pomalu.

Úzkost jsem cítil jen jednou před měsícem, asi 5 min. - před autopatií ale skoro vždy, když jsem byl mezi lidmi nebo v uzavřené místnosti, na úřadu, u doktora... všude, kde se nedá odejít.

Posun směrem od úzkosti a utrpení k harmonii je více než radikální. A zlepšování pokračuje.

Zájemce o samoléčbu upozorňuji na kapitolu v části VII., Shrnutí: Autopatie při svépomocné léčbě a samoúčbě.

Část 5. Zvířata a rostliny

1. Případy koček a psa

Všechna zmíněná pravidla platí také u zvířat. Zvířata reagují obvykle při léčbě chronických potíží rychleji než lidé. Dvě mé žákyně například referovaly o léčbě pelichání koček. U obou koček (jedna žije v Čechách, druhá v Německu) se vytvořilo lysé místo, kde srst vypadávala velmi silně a byla odkrytá kůže. V obou případech se ochlupení začalo obnovovat do týdne po podání vysoko ředěné vlastní sliny a došlo k úplnému vymizení problému. V obou případech byla použita potence odpovídající 1 litru vody.

Náš pes, černý labrador, 40 kg, narozen v prosinci 1998. Asi rok po narození se objevil bílý hlen v očích, táhnoucí se, přilnavý, poměrně značné množství, horší v pravení oku. Podobný výtok byl též z genitálu. Statný pes měl dost submisivní chování, na procházce ustupoval i před malými psy, pokud se projevovali agresivně. Tehdy byla podána homeopa-úická Pulsatilla 30 C. Pak výtok z očí zmizel a pes se dožil jen s občasným výtokem z genitálu, ve zdraví léta 2004. Tehdy se začal výtok z očí objevovat znovu, opět hlavně v pravém oku, nejhorší ráno. K tomu se objevil nasedly povlak přes celé pravé oko. Běhmo oka bylo trvale rudé. V srpnu 2004 dostal jednu dávku Pulsatilla 200 C. Během několika dní zmizel nasedly povlak z povrchu oka, ale výtok a zarudlost zůstaly stejné, a to až do začátku října. Tehdy mu byla odebrána slina. Pes byl při dbéru neklidný, a tak se podařilo do kapátka nasát jen nepatrné množství sliny, v podstatě jen jakousi nabělalou mapu na ctěně kapátka. Kapátko bylo propláchnuto destilovanou vodou ve víčku od lahve a voda z něj potncována v autopatické lahvičce čtyřmi litry vody, na potenci 160 C. Několik kapek naka-páno do tlamy.

Dva dny po podání následovalo zlepšení výtoku i zarudnutí pravého oka, ale

v dalších dnech se vše zhoršilo na průměr srpna a září. Patnáctý den po podání bylo vidět zřetelné zlepšení, osmnáct dní po podání byl zcela bez potíží. Tento stav bez potíží trvá zatím dvanáct měsíců. Od prvního okamžiku od podání se začal chovat normálně ke psům. Když jej obtěžovali, dal najevo, že si to nedá líbit.

Při kurzech autopatie mi posluchači občas referují o případech úspěšné léčby zvířat, jednalo se o koně, psy atd., při těchto referencích bylo podání autopatického preparátu vždy následováno zřetelným pozitivním vývojem.

Harmonizace se zde opět vztahuje na všechny typy patologie. Také u zvířat doporučuji jako surovinu k potencování slinu (pokud ji tvoří), která je odebrána sterilním kapátkem. Může však být použita i moč a nebo, což uvádím záměrně až na posledním místě, krev. Při odběru krve vzniká akutní trauma, které se může odrazit ve struktuře krve a maličko pozměnit obraz. Krev také mění, na rozdíl od sliny, okamžitě po opuštění krevního řečiště svou strukturu. V podstatě přichází v úvahu jakákoliv potencovaná vlastní tělesná tekutina, u krávy by tonapříklad mohlo být také její vlastní mléko. Jestliže chce mít při přípravě preparátu pro zvíře jistotu, že zapůsobí, pak bychom měli mít při přípravě roušku přes nos a ústa a latexové rukavice.

2. Rostliny

Také rostliny, stejně jako ostatní živé organismy, jsou zakotveny svým organizačním principem v jemnohmotné sféře. Nejvhodnější je použít k ředění podle návodu v této knize mízu, případně list nebo květ, rozmělněný v třecí misce v destilované vodě keramickou paličkou. Miska i palička by měly být nové a měly by být delší dobu před použitím silně nahřáty nad plynovým plamenem, aby se odstranily případné otisky prstů. Asi by stačilo nechat čerstvý list či květ jen chvíli (ne dlouhou) vyluhovat v lahvičce s destilovanou vodou, občas protřepávat a vodu pak potencovat. V úvahu přichází také ponoření části živé rostliny na hodinu nebo dvě do destilované vody a vodu pak potencovat. Při léčení velkého souboru stejných a stejně napadených rostlin (pole, záhon, sad, les) je možné použít preparát vyrobený jen z jedné či dvou nemocných rostlin. Preparát je třeba použít okamžitě po vyrobení. Přidat jej do vodní zálivky nebo do rozprašovače s pitnou vodou, který nebyl dosud použit a nenese stopy chemických přípravků ani předchozích autopatických preparátů. Měly by být svlaženy zejména listy rostliny, stačí jen jejich část. Ani u rostlin nezáleží na typu nemoci. Parazité, plísňe či bakterie nebo viry navštěvují jen vnitřně oslabené organismy. Vnitřně posílené rostliny by měly zvýšit svou odolnost a uzdravit se, stejně jako zvířata nebolidé. Doporučená potence je 40 C (1 litr) až 240 C (6 litrů). O pozitivních zkušenostech při autopatickém (autoizopatickém) ovlivňování rostlin se zmiňuje současný holandský autor, agronom Hans Andeweg ve své knize *V rezonanci s přírodou* (česky Alternativa, 2003). Velký přínos by mohla autopatie znamenat zejména pro ekologické zemědělství a zahrádkářství. Je laciná, jednoduchá, účinná a neotravuje organismy ani jejich prostředí. Sám zkušenosti s autopatickým léčením rostlin

dosud nemám (s homeopatickým ano), a tak přijměte mé úvahy o autopatii a rostlinách jen jako pobídku k vlastním experimentům.

Část 6. Popisy případů

1. Případ chronické ulcerosní kolitidy

Rozsah této záměrně útlé knížky, určené pro přehlednou jednoduchou orientaci, je omezený, proto mohu uvést jen malou část svých případů chronických poruch, úspěšně zvládaných autopatií. Zde jsou tedy některé z nich. Dvacet jiných případů jsem popsal v předchozí knize *Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii*.

Následující případ ukazuje, že autopatie dává reálnou naději na uzdravení a plný život i lidem, jejichž celková životní perspektiva rozhodně nevyhlíží díky dlouhodobým a tzv. nevyléčitelným potížím příznivě.

Až příliš štíhlé, bledé, asi dvacetileté děvče, řekejme jí Kristýna, sedm měsíců má časté voditáč stolice s velkou ply-natostí, poslední čtyři měsíce s krví. Už čtyři měsíce je uznána lékařem v pracovní neschopnosti a zůstává doma. Informuje mě, že koloskopie ukázala zánět střeva v délce 40 cm, další úsek je zarudlý. Stolice je tekutá, přibližně 6x denně a 4x v noci. odchází s plyny, takže je kvůli tomu obtížné vycházet z bytu. Obsahuje krev. Velká únava. Stav se zvolna zhoršuje. Bere řadu ieků. Diagnosa prý zní ulcerosní kolitida. Jeden lékař, můj posluchač na homeopatickém kurzu, vyslovil doměňku, že se mohlo také jednat o Crohnovu nemoc. V podobných případech bývají zanícené úseky střeva odoperovány, čímž se stav dočasně zlepšuje, ale střevo je stále kratší a kratší, aniž by bylo dosaženo trvalého vyléčení.

Asi měsíc po užití homeopatického léku v potenci I M se dostavily horečky až přes 39 °C trvající týden, byla pod lékařskou kontrolou. Po dalším měsíci se dovídám, že má stolici jen 2x denně, zformovanou, bez krve. Klientka vypadá zdravě, má červené tváře a dobrou náladu, jakou už dlouho neměla, není unavená. Přešla ji nervozita, která ji trápila poslední měsíce. Poté jsem o ní rok neslyšel a, jak jsem se později dověděl, až na poslední měsíc byla v té době stále bez potíží.

Po roce od poslední kontroly mi volají příbuzní: Kristýna má zase asi měsíc průjem a krev ve stolici. Poslední 4 dny má horečku, až 40 °C. Lékař jí řekl, že je to chřipka, a dal jí na to antibiotika. Den před tímto telefonátem si sama vzala homco-patický lék, který jí pomohl před rokem.

Po další třech dnech volají, že horečky dále trvají a kolísají až do 40 °C. Je velmi slabá a stolice jsou 8x denně a 4x v noci. Je velmi unavená a bolí ji hlava a končetiny. Zdá se pravděpodobné, že homcopatický lék už ztratil svůj rezonanční vliv (nemocná se změnila), nemá nyní účinek. Nadto je kvůli horečce a průjmům vystavena silné dehydrataci, která může být nahrazena jen řnfuzemi v nemocnici, nikoliv již pouhým pitím. Poradil jsem jim, ať v této akutní situaci požádají lékaře o hospitalizaci

.Za měsíc po propuštění z krátkého pobytu v nemocnici se počet stolic poněkud zmírnil, aleje tam stále někdy trochu krve. K tomu Kristýnu začínají bolet podivně záda. Říká že je jinak spokojená, protože jsou na ni všichni hodní, když je nemocná. Protože došlo prce jen ke zlepšení a užila lék, který jí předtím rok pomáhal, řekl jsem si, že počkám a zatím nedoporučím nic.

Za měsíc nato, kdy se pomalu stav zlepšoval, došlo k prudkému projevu nových symptomů: trýznivé bloudivé bolesti, které se střídaly, tu koleno, tu kyčel nebo rameno, klíční kost... a k tomu horečky. Členové rodiny říkali, že nad ní pláčou, jak trpí. Šla na vyšetření k lékaři, ale stav kolísavě pokračoval nezměněn.

Doporučil jsem autopatický preparát z vlastní sliny vyrobený v AL nalitím 3 litrů vody - čilí potence 120 C. Četnost stolic se hned snížila na dvě denně a žádnou v noci. Opět se projevila horečka a bolest kyčle. Doslala však chuť k jídlu. V nemocnici jí zjistili na vyšetření, že rněla málo červených krvinek, a dostala třikrát transfuzí.

Po třech týdnech od podání autopatického preparátu referuje, že má dobrou náladu a nemá už bloudivá bolesti. Není už unavená.

Dva a půl měsíce od podání autopatického preparátu říká, zeje to dobré, i když ne dokonalé. Přibrala deset kilo, z padesáti se dostala na Šedesát - předtím byla chorobně hubená. Je tři týdny bez jakýchkoli v léků, bere jen železo. Má dobrou náladu, kamarádky jí říkají, že se pořád směje. Občas vyráží do světa. k čemuž neměla dříve energií. Stolice 2x denně, zformovaná, ne už v noci, bez krve. Ještě trochu cítí kyčel.

pět měsíců od podání autopatického preparátu: Váží 66 kg, stolice tuhá, zformovaná, jedenkrát denně. Celou dobu žádné léky. Má trochu rýmu, týden lyžovala na horách. Minulý týden byla na rektoskopji - řekli jí, že to vypadá dobře, žádný nález. Udělali jí před týdnem rovněž rozbor krve - je v pořádku, všechny hodnoty v normě.

Uběhlo dalších osm měsíců. Kristýna přichází a říká, že ani od poslední kontroly se neprojevily žádné potíže. Uvádí také, že už asi rok bere hormonální antikoncepci. Kupodivu tím její celostní vývoj není nijak negativně ovlivněn, což mi připadá překvapující, protože homeopate mají obecně k hormonální antikoncepci nedůvěru. Dohodli jsme se s ní i s jejími příbuznými, že se okamžitě ozvou v případě, že by se projevily jakékoliv, byť i drobné problémy. Ty by totiž mohly být předzvěstí relapsu a měl by být včas užít nový autopatický preparát, aby se zabránilo hlubšímu propadu. Uběhlo dalších devět měsíců. Její známí referovali, že vypadá naprosto zdravě. Jestli dobře počítám, jedna dávka preparátu v nepřilíš vysoké potenci tedy působila dvacet dva měsíců, z toho dvacet měsíců prošlo zcela bez potíží, při plném zdraví.

2. Docela obyčejný případ

Václav, devítiletý chlapec, trpí od malička úpornými kašlemi. Mimo července a srpna kašle celý rok. Odkašle běžně asi tak 10x denně, polyká často hleny. Kašel ho budí v noci. Občas se kašel zhorší, pak musí ležet a dostává antibiotika, letos je měl již dvakrát. Kašel se postupně zhoršuje, poslední krizi lékař označil za náběh na zápal plic. Nedávno chyběl 3 týdny ve škole a nyní již zase kašle.

Maminka uvádí, že od půl roku svého věku do tří let trpěl silnými akutními laryngitidami se štěkavým dusivým kašlem, občas kvůli tomu museli na lékařskou pohotovost a dávali mu sprej proti dusnosti.

Nyní používají sprej proti kašli, ale dusnosti se již nevyskytují. Zato má kašel celých deset měsíců v roce.

Někdy ho píchá v zádech, u lopatek a také na krku. Trpí nočními můrami, pronásledují ho dinosauři a Magnetický muž. Má mateřská znaménka na zádech a prsou. Kouše si nehty. Trpí opruzeninami konečníku. Je pohybově velmi neklidný, nevydrží na jednom místě. Extrémně nepořádný. Večer špatně usíná, trvá nejméně půl hodiny, než usne, což má od nejútlejšího věku. Musejí mu dlouho číst, nejraději má Čtyřlístek. Historie: Při porodu byl přiškrcen pupeční šňůrou.

Kontrola za 2 měsíce: Po homeopatickém léku v potenci >QO C podaném jednorázově kašel druhý den ustoupil a změnil se v rýmu. Ale za měsíc se vrátil, ovšem v lehčí formě než před podáním.

Kontrola 8 měsíců od podání: Kašel byl celou zimu zlepšen oproti dřívějšímu, zakašlal jen 3x denně v průměru. V květnu kašlat přestal, což trvá i v červnu. Neměl už tíživé sny.

Kontrola 14 měsíců od podání: Na konci léta se objevila horečka a po ní se obnovil kašel s rýmou. Nekašlal ale již v noci. Po návštěvě u mne za několik týdnů nato byl podán autopatrický preparát z vlastní sliny s prolitím pěti litrů vody, Čili potence 200 C. Hned poté došlo ke zlepšení kašle. Za týden od podání AP se objevila horečka, stejná jako měl před nedávném (nejdříve se reverzně objeví ten nejposlednější starý symptom). Projevil se i kašel, navštívili lékaře, který konstatoval, že zánět tentokrát není na průduškách, jako obvykle, ale v hrdle (pohyb symptomu podle Heringa: zevnitř ven). Zvýšená teplota za tři dny pominula a ještě se zlepšil spánek. Kašel a rýma trvaly další týden. Už po měsíci kašlal jen maximálně 2x denně.

Kontrola 5 měsíců po podání autopatrického preparátu (v červnu) ukázala, že zbytek zimního a jarního období už byl zcela bez kašle a bez potíží.

Kontrola po 21 měsících od podání autopatrického preparátu: Celé období od minulé kontroly, více než rok, včetně zimy, bylo bez kašle a rýmy, bez akutního onemocnění, bez bolesti zad, bez noční můry, bez opruzenin. Bylo to jeho první leměř rok a půl trvajících období pevného zdraví.

Mám-li porovnat účinek pečlivě (a šťastně) vybraného homeopatického léku, který byl použit jako první, a účinek autopatrického preparátu, je zřetelné,

že zatímco homeopa-tický lék přinesl výrazné a nebývalé zlepšení řekněme o dvě třetiny, autopatický preparát přinesl úplné vyléčení, trvající ještě delší dobu. Navíc vím, že pokud by někdy v budoucnosti došlo k relapsu, stačí jen nalít do autopatické lahvičky dvakrát více vody.

Maminka si radikální změnu v životě chlapce plně uvědomuje, je také mojí klientkou stejně jako její rodiče. Celá rodina se těší předtím nebývalému zdraví. Sedmdesátiletý chlapcův dědeček přijel za mnou na kontrolu na kole do středu Prahy ze vzdálenosti asi padesáti kilometrů a na kole se zase vrátil domů. Je ovšem třeba říci, že byl celý život významným sportovcem. Jeho kondice se však proti minulým letům zlepšila a opustily ho silné bolesti hlavy, které ho dříve trápily.

Případ spirálového vývoje

I když autopatie působí podobnými cestami jako konstituční lék -čili podle Heringových zákonů, podařilo se mi vysledovat některé výjimky v celostním vývoji klientů. Život je pestrý a nedá se dokonale svázat pravidly, dokonce ani těmi Heringovými. Výjimky však potvrzují pravidlo, říká moudré přísloví.

Robustněji stavěná třiatřicetiletá žena, matka dvanáctileté dcery. Má paradentosu v pokročilém stadiu. Zuby se viklají, bolí celá pusa i zuby, pořád. Cítí to dokonce i ve spánku, spí se zaťatými zuby nebo cvaká zuby. Spávala se silně zaťatou čelistí. Špatně se jí kouše, protože to bolí. Zuby nemají kazy. V osmnácti spadla na bradu, pak jí začala vystupovat Šestka, byla vytržena. Pak se začaly zuby rozestupovat. Začaly se viklat nejdříve dolní, pak Í horní zuby. Kvůli zánětu jí vytrhli všechny stoličky. Cítí pachut' v ústech, mezi dásní a zubeni se tvoří choboty obsahující zánětlivé výpotky. Tomu těsně předcházela operace, kdy jí dásně rozřízli a vyčistili-byl to již celkem třetí zákrok tohoto druhu. Poté jí začaly zuby bolet trvale ^abolí asi dva měsíce až do přítomnosti. Po posledním zákroku Ji také ztuhl čelistní kloub, otekla tvář, nemohla otevírat ústa. Od té doby se jí občas vykloubí čelistní kloub. Kloub bolí. Na stomatologii jí řekli, že kloub je v pořádku. Při posledním zákroku našli mikroorganismy, kvůli tomu je nyní pozvána k desetidennímu pobytu v nemocnici, kde jí mají být podávána antibiotika v infuzích. Informuje mne, že je poté plánována nová operace, kdy jí má být zbroušena kost a bude dán implantát z kravské kosti. Stav se při intenzivní lékařské péči trvale zhoršuje. Trpí rovněž častými bolestmi hlavy. Má oči citlivé na světlo a bolí ji. Brala dlouhodobé oční kapky. Musí spát 12 hodin, jinak se cítí unavená.

Historie: V minulosti prodělala opakované angíny, zhruba jednou až dvakrát ročně, poslední před rokem. Paradentosu mají i oba její rodiče.

Nejdříve jsem jí doporučil homcopalický lék v potenci I M, určený podle totality symptomů a jejího psychického obrazu. Zároveň se rozhodla odložit jakékoliv další stomatologické či jiné lékařské intervence, o nichž byla přesvědčena, že jí nepomáhají.

Po sedmi týdnech se postupně zlepšily bolesti hlavy, dásní a kloubu, přestala spát se zaťatými zuby.

Po čtyřech měsících od podání léku ji stále pobolívá čelist při kousání, i

když ve zlepšeném stavu. Objevil se znovu útvar ve sliznici tváře, který byl dříve operován; je tím silně znepokojena. Asi 14 dní ji opakovaně opět bolí hlava. Nyní jsem doporučil, aby si vyrobila autopatický preparát z vlastní sliny, a to fluxní vírovou metodou (autopatickou lahvičkou) prolitím pěti litrů vody - zhruba potenci 200 C.

Kontrola po dalším měsíci. Bolesti hlavy hned přešly. Zuby se viklají jako dříve, ale zuby, Čelist ani kloub už nebolí-Dásně stále mírně krvácejí, což je stará potíže. Netuhne už tvář, ani při zívání. Měla v bytě návštěvu se psem - dříve trpěla mírnou alergií na psy. Reakce byla nyní velká - pálily ji silně oči (starý reverzní symptom) a v krku cítila knedlík jako při angíně. Od té doby ji bolí oči, jako by v nich měla písek - starý nebolí reverzní symptom, zná jej z minulosti.

Kontrola po dalších třech měsících. Zlepšení z minula trvá, k tomu přestaly krváčet dásně a nebolí. Oči občas slzí, ale už nebolí. Má nyní rýmu. Na psy už skoro nereaguje. Útvar na sliznici tváře, který ji předtím děsil, sám zmizel.

Kontrola po pěti měsících od podání autopatického preparátu: Zase jí bolívá občas hlava, oči dál občas slzí a znovu bolí zuby. Usoudil jsem na počínající relaps - vracely se totiž již odstraněné potíže, a to směrem dovnitř, čili proti směru Heringových zákonů (pobolívání hlavy). Vyrobila a užila znovu autopatický preparát ze sliny ve stejné potenci.

Kontrola po dalších třech měsících: Hlava a zuby přestaly brzy po minulém podání bolet, ale obojí potíže se v poslední době vrací. oči neslzí, jen ráno a večer mírně od únavy, dásně nekrvácejí a zuby a kloub nebolí. Protože se opět vrací vnitřněji uložená potíže, bolest hlavy, zatímco periferněji uložené problémy dosud setrvávají ve zlepšeném stavu, usoudil jsem na počínající relaps a doporučil jsem zdvojnásobit množství prolité vody a užít preparát znovu.

Kontrola po dalších dvou měsících: Volá, že má angínu (starý, reverzní, symptom) - totiž oteklé mandle a bolest v krku, ale tentokrát kupodivu bez teploty a zchvácenosti, takže chodí normálně do práce. Všechny chronické potíže však ustoupily hlava, kloub, zuby, dásně, oči jsou v pořádku. Autopatický preparát, který jsem jí naposledy doporučil, ale vůbec neužila(!), protože dříve než se dostala k přípravě, problémy samy mizet! Je tedy stále pod vlivem předchozího podání.

Není to jediný případ autopatie, kdy se po několika měsících od podání některé vnitřněji (nikoliv povrchově!) uložené a již zlepšené symptomy přechodně opět zhoršily, ale jen dočasně, aby organismus nabral nový dech a v jakési spirále vynesl celý systém na vyšší úroveň zdraví. Je to určitá specifická vývoje, kterou jsem při působení homeopatických léků nezpozoroval, ani pokud vím není popsána. Je to nepříliš častá odchylka od Heringových zákonů, které jsou jinak výborným vodítkem při autopatickém procesu a ukazují nám, kdy opakovat preparát, což převážně fungovalo i v tomto případě. Z hlediska v této knížce popsaných pravidel šlo vlastně při návratu bolesti hlavy a zubů o léčebnou krizi. Zmíněná angína pak není ničím jiným než přechodným reverzním návratem

starého symptomu na cestě zpět bývalými frekvenčními stavy k vyššímu stavu bytí na fyzické, psychické a jemnohmotné úrovni.

Kontrola po dalších třinácti měsících: Poté co příznaky angíny rychle samy pominuly, nemá již potíže, které by stály za zmínku (občas se vidíme). Cítí se dlouhodobě dobře a vypadá dobře. Je zdravá. Poslední dávka působí už skoro dva roky.

4, Únavový syndrom

Pětatřicetiletá žena trpí již pět let, od porodu, únavovým syndromem. Únava se stále zhoršuje. Nenáročné činnosti ji zmáhají. Budí se ráno silně unavená. Usíná v tramvaji, musí si po obědě odskočit z práce „na šlofíka“, jinak „je nemožná“. V krvi jí zjistili EB virus, prošla různými testy bez dalšího nálezu. Poslední dva měsíce má trvale zvýšenou teplotu, která se pohybuje mezi 37 a 38 °C. V dětství měla opakované angíny, dokud jí neodstranili mandle. Podán preparát vyrobený ze šesti litrů vody v autopatické lahvičce (AP 240 C).

Kontrola za měsíc a půl po podání: Do čtrnácti dní zmizely teploty a už se neobjevily. Únava je podstatně menší, někdy jí necítí vůbec. K jejímu výraznému zlepšení došlo asi měsíc po podání. Je mnohem méně spává. Celý život byla silně zimomřivá, ale nyní je jí naopak teplo, zimomřivost zmizela. Měla 3 dny kašel. Cítí se klidnější a veselejší. Má prý dny, kdy by „i skály lámala“.

Kontrola za čtyři a půl měsíce po podání: Dva měsíce následující po první kontrole byly úplně bez únavy. Poté nastoupila do zaměstnání a kvečeru po práci je někdy trochu, jen tak normálně, unavená. O únavovém syndromu nemůže být už řeč. Brzy po minulé kontrole prodělala, prvně po letech, krátkou mírnou angínu (reverzní symptom). Zvýšená spavost ani teplota se již neprojevily.

5. On a Ona aneb porušení pravidel

Mladý pár, On a Ona. Ona trpí v zimě dusností, 4x za zimu má pocit, jako by se plíce nemohly normálně roztáhnout, sípe a kašle, stav trvá obvykle 4 dny. Používá při tom sprej k uvolnění spazmu. Začíná hůř slyšet na pravé ucho. On je velmi zdravý, má jen vyrážku na palci ruky. Jsou manželé řadu let, ale nemají dosud dítě, po němž touží. Doporučil jsem oběma autopatickou lahvičku a šest litrů vody. To bylo v Červnu 2004.

Kontrola začátkem listopadu:

Ona: Snadno se unaví, zadýchává se, když jde do kopce. Dvakrát týdně lapě po dechu a dusí se při námaze, sípe. Nedaří se jí otěhotnět. Bolí ji záda, což je nový problém. Večer je unavená. On: Vyrážka na ruce je stále stejná, ale v září ho trápily asi 14 dní žaludeční potíže, jaké dosud nikdy neměl.

Stav obou se od minulé návštěvy zhoršil. Ona: Dusnosti jsou častější než dříve, k tomu začala bolet záda a zaléhají uši, připojila se i únava. On: Ačkoliv je jinak dlouhodobě zdravý, trpěl pro něj netypickou žaludeční nemocí je tedy

méně odolný než dříve.

Každého z nich jsem se vyptal, jak vyráběli svůj preparát. Dověděl jsem se, že jej připravovali v koupelně společně, oba najednou, a neměli při tom roušku přes obličej. Také spolu při přípravě mluvili. Došlo tedy k porušení pravidel přípravy a k přenesení cizích kapének do preparátů, k jejich znehodnocení, ke kontaminaci cizí slinou, cizí informací. Následně oba postupem času sestupovali přirozenou cestou hlouběji do své patologie, protože nebyli léčeni.

Dal jsem každému novou autopatickou lahvičku a pokyn, aby opět použili každý 6 litrů. Připravovat AP každý zvlášť!

Telefonická kontrola měsíc a půl po té předchozí;

Preparát vyrobila hned druhý den, tentokrát přesně podle návodu. Od té doby neměla ani jednu dusnost, ba vůbec žádnou potíže s dýcháním nebo kašlem.

Netrpí už únavou ani ji nebolí záda. Hned po užití preparátu otěhotněla, lékař to již potvrdil. Manžel se cítí dobře. Vyrážka na jeho palci je zatím nezměněna

6. Léčitelka

Žena 45 let. Před lety měla rakovinný nádor, basalion, pod pravým prsem. Byl odstraněn chirurgicky. Poté jsem ji tři! roky léčil homeopaticky a řada jejích problémů v psychice a na fyzické úrovni byla zlepšena. Nyní však trpí opět špatným spánkem a nervozitou. Má mnoho únavných snů, v nichž dělá namáhavé věci, ráno je unavená. Má ploché bradavičky na hřbetech rukou. Bolí ji klouby na palcích nohy, bolest ji v noci budí. Nad pravým prsem má stále jakousi zatvrdlinu, která v ni vzbuzuje strach. Podána AL, 10 litrů vody.

Následných devět měsíců se cítila zdravá, ale pak se vrátila únava. Doporučen AP 1 M (1 000 C neboli 25 litrů vody). Vysoké ředění připravila s pomocí kuchyňského filtru.

Kontrola 3 měsíce po podání AP 1 M: Hned od podání se cítila opět zdravá. Zcela vymizely ploché bradavice na rukách, které měla mnoho let. Zatvrdlina nad pravým prsem, která vzbuzovala strach, přednedávnem úplně zmizela, což je potvrzeno i mamografickým vyšetřením. Vyšší potence dosáhla i na tento problém.

Navštívila můj kurz o autopatii a léčí mnoho svých kamarádek a jejich děti, a to s výbornými výsledky.

7. Bolest hrdla

Mladý muž, 24 let, posledních deset let jej pronásleduje bolest v krku, kterou má střídavě, celkem asi polovinu dní v roce. Někdy se zhorší natolik, že nemůže mluvit. Zhoršuje kouř z cigaret v místnosti. Tomu kdysi v dětství předcházelo období častých angín, ukončené chirurgickým odstraněním mandlí. Často mu předepisují i antibiotika. Vyzkoušeli na něm už mnoho konvenčních metod, nakonec mu lékaři řekli, že je to chronické, a že se s tím má smířit.

Bylo to na začátku mého používání autopatie, doporučil jsem potenci sliny

30 C (Korsakovova příprava).

Kontrola v dubnu 2003, po dvou měsících: Asi měsíc od podání nebolelo v krku vůbec, bylo to v únoru, v zimě ho předtím vždy v krku bolívalo. Pak se to vrátilo a mírně to kolísá, ale v lepším stavu než před podáním. Dva dny měl mírně zvýšenou teplotu, 37,1 °C, byl unavený a bolela ho hlava, asi osm dní nebyl ve své kůži. Koncem března měl 6 dní silné bolesti v krku. Rozhodnutí: Čekat.

Kontrola v říjnu, po osmi měsících: Silné bolesti v krku se znova zopakovaly v květnu. Tehdy užil po telefonické konzultaci 100 C (Korsakovova příprava). Následující dva měsíce bolest kolísala, byla i krize se silnou bolestí. Srpen byl bez bolesti, ale v září se bolest vrátila, vzal be? konzultace homeopaticky lék Arsenicum iodatum, což přineslo jen krátkou úlevu. Pouhé tři dny před touto konzultací si pak připravil v autopa-tické lahvičce potenci sliny z pěti litrů vody - AP 200 C. Hned se zastavila bolest v krku a poté si připadal psychicky daieko vyrovnanější.

Potom byl tři měsíce zcela bez potíží, pak se pomalu začaly problémy vracet, vyrobil si AP 1,5 M (48 l vody) s použitím kuchyňského filtru na vodu. To bylo v únoru 2004. Bolest se na několik dní zhoršila, pak pominula a neobjevila se celých deset měsíců. K tomu byl v tom období zcela zdrav, bez obvyklých chřipek. Stav, který ani nepamatoval.

V prosinci 2004 se asi deset dní začaly mírně objevovat bolesti v krku. Použil opět autopatickou lahvičku, kterou tentokrát postavil pod filtr na 30 minut. Čili AP 3 M, 3 000 C. Potíže rychle ustoupily. Uběhlo pět měsíců. Je zdrav.

Případ ukazuje mj. na zřetelnější a lepší účinky preparátu připraveného v autopatické lahvičce, v porovnání s Korsakovovou přípravou (viz Otázky a odpovědi).

8. Po první kontrole

Třináctileté děvče, má ekzémy od dvou let. Nyní je ekzémna nohách, v podkolení a v tříselech, také v podpaží. Červená, mokvá, tečou i bílé stružky po kůži. Tvoří se strupy. Stav stále kolísá, ale nikdy nedochází k vymizení. Svědí to a pálí. Od útlého dětství trpí genitálním výtokem. Je pod lékařskou kontrolou. Bolí jí a pálí oči. Potí se ruce a nohy. Občas jí bolí břicho a trpí nadýmáním. Před dvěma lety prodělala mononukleosu. Mívala konflikty se spolužáky a nyní je dost konfliktní ve vztahu k sestře. AP 240 C - 6 litrů v AL.

Kontrola po dvou měsících: První den po podání nemohla dost dlouho usnout, protože jí vyrážky více svědily. Další den ekzém více zčervenal. Zřetelné zhoršení po podání. Poté ekzém na většině míst zcela zmizel, má ho jen trochu pod koleny, ale je suchý, nemokvá, nesvědí ani nepraská. Je zde zřetelný směr léčby „shora dolů“. Před týdnem neměla po návratu z hor vůbec žádný ekzém, stav, který byl naposledy před více než jedenácti lety. Zlepšila se potivost a nadýmání. Nemá geni-tální výtok. Chce autopaticky léčit svou chronicky nemocnou kamarádku. Matka o ní řekla, že je v poslední době nezvykle vyrovnaná. Tak rychle mohou reagovat mladí lidé mající velkou vitální sílu.

9. Pokročilý věk

V knížce *Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii* jsem uvedl: „Případ dvaosmdesátileté dámy: je dvacet let na inzulínu, bere léky na srdce (kdysi prodělala infarkt), na spaní na mnoho dalších problémů. Svědomitě navštěvuje konvenční lékaře, zároveň se však už deset let léčí homeopati cky. Před zahájením homeopatické léčby byla každoročně v nemocnici s nějakým závažnějším problémem, od zahájení paralelní homeopatické léčby již jen jednou. V poslední době si stěžuje na to, že ji opouští energie, ani po prášku na spaní v noci neusne, přes den je pak velmi unavená a klímá. Doporučil jsem jí, aby si zhotovila AP z jednoho litru destilované vody. Po čtrnácti dnech viditelně ožívá, často se směje. Říká, že dost často nyní usíná i bez prášků (velmi neobvyklé) a dobře se vyspí. Není přes den unavená. Po dalším měsíci se zlepšení prohlubuje. Říká, že si dá vymalovat byt, což předtím odmítala s argumentem, že už to nestojí za to.“ Citát z knihy zde končí.

Od té doby uběhly 3 roky, nyní je jí 85 let. Vždy když se cítila delší dobu (týdny) slabší, byla podána další dávka AP, vždy jen o jeden litr vyšší než předešlá. Nyní je přes půl roku na AP z pěti litrů vody. Těší se nebývalému zdraví, jaké v posledních desítkách let nezažila. Lékaře navštěvuje méně často. Její diabetologji požádal o souhlas, aby mohl dát její případ na internetové stránky jako vzor úspěšné léčby cukrovky. Bere nejnižší dávky inzulínu a přitom má hodnoty cukru trvale velmi dobré, převážně v normě. Místo vymalování bytu se rovnou přestěhovala do jiného, lepšího a v hezkém prostředí. Tak působí autopatie i u lidí v pokročilém věku, pokud je důsledně aplikována.

10. Akutní použití AP

Žena, 29 let. Po autopatii se jí zlepšily mnohé symptomy, ale na kontrole devět měsíců po podání jsem zaznamenal mírné náznaky relapsu. Dal jsem jí proto novou AL a doporučil, ať užije vyšší potenci. To bylo v září. V prosinci telefonovala večer s pláčem, že je jí strašně zle, jako prý dosud nikdy v životě: špatně od žaludku, bolest hlavy, vyčerpaná, má horečku 39 °C a trpí velkou úzkostí. Ukázalo se, že si preparát po minulé kontrole ještě neudělala, a že je tím pádem ve stavu relapsu již čtvrt roku. Řekl jsem jí, ať si jej udělá nyní. Za půl hodiny po užití se jí ulevilo psychicky, za hodinu začala klesat teplota a do rána spadla na 37,5. Následující den již byla v pořádku. Po vymizení akutního stavu začaly s postupem týdnů a měsíců mizet i zbývající chronické disharmonie.

Chlapec, věk 20 měsíců, byl již od prvního měsíce svého života léčen úspěšně a výhradně autopaticky. Sedm měsíců po podání posledního AP náhle jevil v poledne malátnost, teplota 38,2. Do večera vystoupila horečka na 39,6, měl zrychlený dech, stav u něj dosud nepozorovaný. Vyhodnocen jako relaps. Matka podala dětský paraceln, který snížil teplotu jen nepatrně, na 39,2. Večer pak podala AP 1,5 M (patnáct minut pod filtrem, první litr destilovaná voda, AL s kulovou vírovou komorou). V noci téhož dne vystoupila teplota krátce na 40 °C, ráno byla 39 °C, ale byl zcela čilý a choval se úplně normálně, zemdle-

nost a rychlý dech zmizely. Ještě ve 13.00 měl 39 °C, podán dětský paralen před odpoledním spánkem, po spánku měl za dvě hodiny jen 37,3 °C a následně další dny byl již bez zvýšené teploty. Celá nebezpečně vypadající krize tedy trvala až k svému vyřešení méně, než 24 hodin od podání preparátu.

Třináctiletý chlapec - volají mi pozdě večer ze vzdáleného místa, že má již 24 hodin teplotu kolem 39 °C. Bolí ho hlava a je unavený. Po acylpyrinu a krátkém spánku mu před hodinou klesla teplota na 37,7 °C - ale je mu stále špatně. Mají doma nepoužitou AL. Doporučen AP z 5 l vody z jejich studny. Druhý den ráno po spánku měl 39,3 °C a teplota mírně klesala na 38,9°C ve 13.00. Nicméně od rána jej už nebolela hlava, nebyl unavený, choval se normálně a na nic si nestěžoval. Jen ráno měl krátký náběh na bolest v krku. V 17.00 měl 37,7 °C a za hodinu nato 38,1 °C, ale po dvacáté hodině byl již bez teploty a bez potíží. Následující den byl zdravý.

Většina mých případů použití AP u akutních horečnatých stavů vykázala úplné vymizení potíží nebo alespoň výrazné zlepšení do 24 hodin od podání.

Poznámka: Při autopatické péči je však vždy nutné rozlišit, co je opravdu akutní problém, a co by mohlo být akutní zhoršení chronického stavu, a podle toho postupovat. V úvahu, jako vždy, přichází případné posouzení stavu lékařem.

11. Velmi stručné popisy případů

Abych zabránil narůstání této publikace do rozměrů úcty. hodného svazku, pokusím se následující popisy případů ještě zestručnit.

Zena 43 let. Exém od dětství, kdy býval velmi silný. Nyní je jen mírný. Chronická zácpa. Bolí vždy hlava před menses. AP 5 litrů. Při první kontrole hlásí, že ji už nebolela hlava před menses a nemá zácpu. Při druhé kontrole říká, že je bez ostatních potíží, ale ekzém se mírně projevuje. Po čase přichází na vyšetření manžel. O své ženě říká, že je úplně bez potíží. Na kontrolu nepřišla, protože by neměla o čem mluvit.

Jeden můj známý žije již delší dobu v buddhistickém klášteře na Srí Lañce. Zná mne jako homeopata a ví o mé nové metodě. Napsal mi, že má učitele, *mnicha velmi pokročilého* v moudrosti, kterého od té doby, co si léčil chininem malárii, trápí urputné bolesti hlavy. Požádal mě, abych mu několik autopa-tických lahviček poslal, což jsem udělal. Asi rok nato mi jeho bratr sdělil, že má ze Srí Lanky zprávu, že mnichovi preparát „hodné pomohl“. Dovolím si z radosti nad tou zprávou malý žert: Kundika se vrátila tam, kde už kdysi byla.

Muž 33 let. Poslední dva a půl měsíce má špatný spánek. Často se budí a spí dohromady jen 3-4 hodiny za noc. Někdy si bere prášek na spaní. Zároveň se objevily poruchy soustředění a je unavený. Po AP 9 litrů se spánek hned upravil

na normál. Během prvního měsíce po užití se probudil v noci jen jednou jedenkrát, a to hlukem z ulice. Není unavený a dobře se soustředí.

Žena 40 let. Porucha štítné žlázy, uvádí hodnotu až 8,45 na testech (horní hranice normy 4,6). Má řadu dalších jednotlivě nezávažných problémů v psychice i ve fyzických orgánech. Závažný stav životní neuspokojenosti. Léčena zpočátku homeopaticky, pak měla sen, že potkala svou manželku a požádala ji, aby mě přemluvila k tomu, abych jí dal autopatíčkou lahvičku. Což se stalo. První dávka byla z deseti litrů a testy štítné žlázy ukázaly sestup hodnot štítné žlázy směrem k hranici normy na 6,07 a pak 5,5. Cítila se psychicky i fyzicky zlepšena. Následoval ale relaps a vzestup hodnot na 8,0. Po dalším preparátu z 20 litrů vody (800 C) se hodnota dostala na 4,2 - tedy do normy. Poté následoval postupný pokles směrem k optimu až na 3,28. Přešla zácpa a psychicky se cítila dobře. Přešel tlak kolem žlučníku, který ji dlouhodobě obtěžoval.

Zena 41 let. Žije v Německu, kde se léčila homeopaticky. Celý život ji pronásleduje trvalá úzkost, depresivní stavy, smutek, vše je špatné a černé. Pálení v žaludku. AP 80 C. Při kontrole po čtyřech měsících říká, že se cítí mnohem lépe, asi o 40 %, ale stále se to ještě zlepšuje. Krátce po podání měla přechodiv; pocit jako v patnácti letech, kdy byly úzkosti nejhorší (reverzní starý symptom). Je velmi spokojena.

Zena 38 let. Je ve druhém měsíci těhotenství. Zvrací několikrát denně a je jí stále špatně od žaludku. Podobné potíže měla i v minulém těhotenství před sedmnácti lety. AP 6 litrů. Zvracení a nevolnosti hned přešly, nakrátko se objevila plačtivá nálada, starý (nyní reverzní) symptom, který mívala Čas od času. Při jízdě v autě jí bylo několikrát poněkud nevolno, na což trpěla jako dítě (také reverzní symptom). Nevolnosti v autě zakrátko pominuly. Narodilo se zcela zdravé dítě, které mělo při poslední kontrole matky již 7 měsíců. Matka je překvapená vzorným zdravím dítěte, předchozí dítě (před sedmnácti lety) tak bezproblémové nebylo. Rovněž její zdraví je velmi dobré.

Muž asi 30 let. Má na testech zjištěnou sarkoidosu, chronickou a nevléčitelnou nemoc, která může být postupem času příčinou smrti. Po použití autopatícké lahvičky (AP 6 litrů) se cítí mnohem lépe. Testy nyní nevykazují, na rozdíl od minulosti, žádný patologický nález, a to ani opakovaně, v delším průběhu času. Zmizely uzliny na plicích, uzlinky v kůži a krevní testy jsou na rozdíl od minulosti plně v normě. Takže v současnosti už nejsou žádné podklady ke konstatování vstupní diagnózy.

Chlapec 4 roky. Opakovaně trpí kašlem, vždy nejméně jeden týden v měsíci, a to po celý rok. Lékaři alergologové řekli matce, že má alergické astma. AP 6 litrů. Kontrola po šesti měsících, v prosinci:

Je už několik měsíců prakticky bez kašle a jiných potíží. Alergologové nedávno po testu prohlásili, že už není alergický.

Žena 50 let. Úzkost, strach, smutek a nespavost. Časté buzení, spí do 3 ráno a dál nemůže. AP 80 C. Kontrola po dvou a půl měsících: Úzkost přešla, smutek také, spí výborně.

Žena 50 let. Deset let má ucpaný nos, dýchá jen pusou. Používá kapky, které ale nos zcela neuvolní. Spatně kvůli tomu spí. Trpí silným slzením očí. Štítná žláza podle testů pracuje jen na 15 % a je oteklá, zvětšená; bere umělé hormony. Na CT zjistili cystu v levé ledvině. Bolí klouby na rukách. AP 6 litrů. Za 3 týdny po podání se krátce zhoršily obě ledviny - cítila je. Pak přešlo slzení očí i bolesti kloubů, ucpání nosu pokračovalo. Poradil jsem jí, ať zkusí na pár dní nepoužívat kapky do nosu. Po dvou dnech od vysazení kapek se nos uvolnil. Za půl roku po podání byla na kontrole štítné žlázy. Řekli jí, že se zmenšila na normál. Krevní testy ukázaly normální, čili 100% funkci Štítné žlázy. Nos je stále volný.

Žena 24 let. Říká, že přichází kvůli malé bulce za uchem a že by také chtěla být méně žárlivá. Více toho při prvním setkání neřekla. AP 6 litrů. Kontrola za tři měsíce: Zaznamenala mnoho změn k lepšímu u potíží, o nichž se při prvním setkání ani nezmínila. Už rok a půl měla zalehlé ucho a hůře slyšela, to zcela zmizelo. Od samého počátku co má menstruace, trpí při nich velmi silnou bolestí a vždy brala prášky na bolest. Poslední dvě menstruace proběhly zcela bezbolestně. Přestaly také bolesti břicha, které se pravidelně opakovaly i mimo raenses. Má mnohem více energie. Přešly poruchy spánku. Žárlí méně. Bulka za uchem je stejná. Po roce a půl od vzetí AP dobré změny přetrvávají a hlásí ještě zlepšení své komunikace s lidmi. O bulce za uchem už nemluvila.

Žena 23 let. Má myom velikosti 85 x 100 mm. Gynekolog trvá na operaci. Má chronické vaginální výtoky, způsobované kvasinkovou infekcí. Bere antikoncepční pilulky. AP 6 litrů. Kontrola po třech měsících: Před týdnem byla u gynekologa, myom se výrazně zmenšil, má nyní 55 x 65 mm. Dostavil se i lepší životní počít. Lékař už nenavrhuje operaci. Hned po podání preparátu jí také zcela přešly výtoky.

Muž 57 let. Vysoký krevní tlak, nyní až 180/95, má ho asi rok, i když bere prášky na tlak. Levou srdeční komoru má dilato-vanou. Bere na to rovněž léky. Někdy cítí nepravidelnost tepu. Občas trpí sípavým dýcháním. Má zvýšený cholesterol v krvi - 6,3. Jeho stav se postupně zhoršuje. AP 3 litry. Kontrola po pěti měsících: Dechové potíže zcela přešly, nepravidelnost tepu se už neprojevuje, cholesterol klesl na 5,5 a srdce je podle lékaře zlepšeno. Tlak má trvale 135/75 - čili prakticky v normě. Není si jist, zda všechny tyto změny mohla způsobit zředěná slina, ale jiný důvod ke svému zlepšování, které nastalo až po AP, nezná. Objednal se na další kontrolu.

Student univerzity. Urostlý mladý muž, sportovec, léčen již léta homeopaticky. V lednu přichází s tím, že stále cítí „dole“ v průduškách dráždění, nutící ke kašli, kašle asi jednou za hodinu. Spirometrie neprokázala žádný problém, kapacita plic je prý naopak dvojnásobek normálu. Nachází ve své stolici roupy, bolí jej dost často břicho. Cítí ucpané čelní dutiny, ráno bolí čelo, má rýmu. Při pobytu v chladu bolí v krku. AP 3 M (30 min. pod filtrem). Kontrola za 4 měsíce: Kašel se brzy po podání zmírnil a pak přešel. Roupí ze stolice zmizely a přestaly bolesti břicha. Zlepšil se spánek - usne za dvě minuty a nezdají se mu sny. Psychicky se zlepšil - výrazně lépe snáší zkoušky, nemá už trému.

Žena 68 let. Lupénka, na končetinách a nyní i v obličeji. Před devatenácti lety to měla také, tehdy jí to vyléčili homeopaticky. Nyní má vyrážky a strupy asi rok. Bere řadu léků a donedávna mazala kůži kortikoidy. AP 1,5 litru. Kontrola po dvou měsících. Nejdříve se lupénka zhoršila kolem očí (homeopatické zhoršení), pak zcela vymizela na obličeji i rukách, nepatrně zůstává na nohách, ale každý týden mizí víc a víc, směrem dolů. Je velmi spokojena.

Beznaděj

Eliška, 59 roků (vypadala o 10 let starší), přišla do mé poradny o berlích a v doprovodu. Sotva se šourala. Trvaleji bolel kolenní a zejména kyčelní kloub, problémy v této oblasti trvaly sedm let. Bolest byla tak úporná, že pokud nevezala včas silné léky proti bolesti, které užívala dlouhodobě a pravidelně 2x denně, nemohla chodit ani po bytě. Když šla ven, mimo dům, vydala se jen na zahradu nebo do těsné blízkosti. Dál nemohla. Bolelo ji také v zádech a v kříži. Stav se pomalu zhoršoval. K tomu ji bolela dlouhodobě játra a slinivka. Poslední 3 roky ji rovněž obtěžoval žlučník, měla i záchvat, s nímž se musela nechat odvézt na lékařskou pohotovost. Byla utrápená a má lomy s lna. Stav byl neúnosný, žila jen myšlenkami na to, jak nemoc překonat. Navštěvovala lékaře, byla i u léčitelce-herbalisty a také u homeopata. Četla knížky se zdravotní tematikou a přečetla i tu moji o autopatii. Dal jsem jí autopatickou lahvičku (bude vysvětleno dále), určenou k domácímu homeopatickému rozředění (neboli „potencování“, jak tomu říkáme my homeopate) vlastní sliny. Krabice s „lahvičkou“ obsahovala i jednoduchý návod, jak slinu naředit a jaká pravidla při tom zachovat. Řekl jsem jí, aby při zhotovování autopatického preparátu použila k naředění 2 litry pramenité stolní pitné vody, která neobsahuje bublinky a není do ní přidána žádná umělá chemikálie. Taková voda se běžně prodává v obchodech. Autopatický preparát měla užít jen jedenkrát, hned po zhotovení. Projevila obavu, zda bude schopna při své celkové pohybové nemohoucnosti preparát správně vyrobit, ujistil jsem ji však, že to není těžší ani komplikovanější, než si uvařit šálek bylinkového Čaje, A dělá se to jen jednou za mnoho měsíců, jednorázově. Jedno podání způsobí vnitřní změnu, která nastartuje dlouhodobý pozitivní proces, jak to známe z klasické homeopatie.

Na kontrolu přišla za dva měsíce. Otevřela si notýsek s poznámkami, kde si zapisovala svůj vývoj od podání preparátu. Řekla, že si preparát zhotovila dva

dny po minulé návštěvě. Po jeho užití bolesti hned přešly a od té doby nebrala tudíž léky, na nichž byla předtím závislá. Bolest kloubů se už objevila jen jednou, měsíc od podání, a to jen na 4 hodiny. Měsíc a půl po užití preparátu ji přestala bolet játra a slinivka. Žlučník ji za tu dobu už vůbec netrápil. Mohla se narovnat a po bytě i zahradě chodit bez hole. Hůl si brala jen na delší (dříve nemožné) vycházky z domu. Řekla, že má mnohem lepší náladu a vseji mnohem více baví. Při našem druhém rozhovoru se usmívala, což rozhodně nedělala při tom prvním.

Po půlroce měla játra, žlučník a slinivku nadále bez obtíží, ale bolest kloubů se začala znovu projevovat, i když v mnohem menší míře než před první návštěvou a jen občas. To jsem vyhodnotil jako pokles účinku prvního podání (počínající relaps) a doporučil jsem vyrobit znovu autopatický preparát z vlastní sliny. Na krabičku s autopatickou lahvičkou jsem tentokrát napsal, aby k přípravě použila 4 litry vody. Čili dvojnásobek proti výchozímu množství.

Po dalších čtyřech měsících hlásila, že se cítí mnohem lépe psychicky. Už nebyla tak rozčilená maličkostmi - což byl její celoživotní problém. Žlučník, játra a slinivka byly nadále bez potíží, bolesti zad a v kříži se již nevrátily. Kyčelní kloub někdy zabolet, když to přehnalas s prací na zahrádce nebo s procházkou. Obojí bylo dříve nemožné. Běžně chodila například .] na hřbitov, vzdálený 1 km; předtím nemohla „ani za roh“. Nebrala žádné léky. Svou proměnu trvající teprve necelý rok hodnotil jako nečekanou a obrovskou. Domluvili jsme si další kontrolu za půl roku. Pokud by byly nějaké problémy, má mi zatelefonovat. Zatím se neozvala. Naše setkání jsem si natočil s jejím svolením na video a občas ji ukazuji, spolu s mnoha jinými případy, svým posluchačům na kurzech autopatie.

To co následuje, je také kurz autopatie. Zjistíte, jak lze dosahovat podobných výsledků u sebe nebo u jiných, a to v případě téměř jakýchkoliv zdravotních problémů. Ale pozor: Někdy to jde celkem hladce a někdy je zase ta cestička ke zdraví dost strmá, křivolaká a dlouhá. Překonáváme sami sebe, a proto musíme vědět, jak na to.

Část 7. Dodatky

1. Shrnutí: Autopatie při svépomocné léčbě a samoléčbě

- 1) Zapišeme stručně všechny (své) problémy, problémečky, nedostatky, neduhy a potíže. Každou položku na zvláštní řádek a označíme datem. Ve stejném záznamu zapišeme stručně (svou) zdravotní historii od narození. Zapišeme, kolik litrů bude použito při přípravě podle celkového stavu ovlivňované osoby (viz str. 34)
- 2) Dotyčná osoba vyrobí a užije preparát dle návodu.
- 3) Dotyčná osoba zapisuje do zvláštního sešitku všechny výrazné odchylky psychického a fyzického stavu od obvyklého denního kolísání s uvedením data.
- 4) První (sebe)kontrolu provedeme asi po šesti týdnech od podání. Každou položku vstupního záznamu porovnáme se současným stavem. Zapišeme, zda a jak se změnila.

- 5) Další kontroly provedeme každé tři měsíce. Porovnáme současný stav jak se vstupním stavem, tak i se stavem z minulé kontroly, každou položku zvlášť.
- 6) Pokud se vrací již překonané a odstraněné potíže nebo máme podezření, že směr vývoje již přestal odpovídat směru „zevnitř ven“, uvažujeme o podání nového preparátu, zpravidla s použitím dvojnásobného množství prolité vody.
- 7) V případě nejistoty ohledně autopatického vývoje se můžeme obrátit na odborného poradce v autopatii. Nebo navštívit odborný kurz, kde se o autopatii dovíme více a máme zde možnost konkrétní případ konzultovat.

2. První pomoc

Autopatie přichází vždy v úvahu jako první pomoc, dříve než se uplatní odborná pomoc, ať se to týká téměř čehokoliv.

Zejména proto, že láhev nenačaté pitné vody (viz Otázky a odpovědi, Korsakovova příprava) míváme po ruce i v přírodě, při sportu apod. Může být i v kombinaci s jinými metodami první pomoci. Používáme potence do 40 C.

Jeden můj žák, který je středoškolský učitel, mi vyprávěl veselou příhodu. Byl se svými studenty na autobusovém zájezdu a jedna dívka těžce snášela jízdu, bylo jí špatně. Poradil jí, aby si vyrobila AP 30 C, a potíže hned přešly. Asi za rok poté vyprávěl při vyučování svým žákům o autopatii a právě zmíněná žačka s ním polemizovala o možnosti, že by ředěná slina mohla pozitivně ovlivňovat zdraví. Připomněl jí už zapomenutou příhodu v autobuse a bylo po polemice.

3. Odborné poradenství

Odborné poradenství je, alespoň v počátečních fázích působení, velmi vhodné a v mnoha případech zcela nezbytné.

BC nabytí odbornosti v autopatii nepotřebujeme velký objem informací ani osvojení komplikovaných systémů. Autopatie je jednoduchá. Je však nutné do všech důsledků pochopit nový pohled na zdraví a nemoc, jak je popsán v této publikaci a jak jej používá po dvě stě let klasická homeopatie. Je třeba pochopit prosté zásady sledování celostního vývoje. Jakmile nový pohled přijmeme, je vše velmi velmi jednoduché.

Dvacáté století, konec kalijugy (v tradiční indické filosofii je tak nazýván světový vývojový cyklus největšího utrpení, temný věk materialismu), vyhlásilo za cenné a hodnotné jen to, co je velmi komplikované, drahé, složité a neosobní. Uvědomme si, že ty opravdu důležité věci v životě jsou zpravidla jednoduché a osobní. To, co nám chybí, je právě jednoduchost. Je dobré se k ní vrátit.

Do mých kurzů autopatie chodí lidé všech profesí a patrně i všech filosofických zaměření, jaká se dnes ve společnosti vyskytují. Nejčastěji jsou zastoupení léčitelé, chodí sem lékaři i lékárníci, ale stejně tak jsou zde matky dětí, právníci,

dělníci, studenti, úřednice, učitelky atp., často lidé, kteří chtějí léčit sami sebe nebo rodinu. Převažují mladí lidé. Jádrem mých přednášek jsou záznamy vyšetření a zejména kontrol, natočené na video. Ty jsou předmětem analýzy a hezky ukazují, jak probíhá celostní uzdravování v průběhu delšího času.

Dost prostoru věnujeme diskusi a dotazům. Mnozí posluchači přinášejí své vlastní zkušenosti s autopatií. Upevňuje se společné vědomí, společná zkušenost, že autopatie je mimořádně efektivní metoda a že je správné ji používat a doporučovat. Když izolovaný člověk užije autopatický preparát a vidí, jaké pozitivní změny se v něm postupně odehrávají, může mít přirozenou tendenci přičítat to různým i vcelku bezvýznamným vnějším okolnostem spíše než tomu, že to způsobila obyčejná slina zředěná obyčejnou vodou, kterou užil třeba už před celým rokem. Ale zkušenost, vzájemně sdílená na kurzech, každému jasně ukáže, že to bylo vždy právě užití autopatického preparátu, co bylo bodem obratu, a že tento obrat je po užití AP obvyklý.

Základní kurz se skládá ze tří dnů, tří sobot, oddělených několika měsíci, kdy posluchači sbírají své praktické zkušenosti. Již po prvním dni je většina z nich schopna praktikovat autopatii na základní úrovni a řešit disharmonické stavy své i svých bližních.

Někteří z posluchačů již pořádají v místě svého bydliště vlastní setkání a kurzy, tvoří se neformální skupiny, jejichž členové si navzájem sdělují osobní poznatky. A tak se třeba jednoho dne dočkáme, že slovo autopatie nebude ani nezasvěcencům znít nezvykle.

4. Otázky a odpovědi

Dokážu sama správně vyrobit autopatický preparát? Mám strach, že to pokazím.

Naprostá většina mých klientů tyto pochybnosti neměla. Nicméně jednou za delší čas mi někdo takovou otázku položil. Odpověď zní: „Pokud jste schopna uvařit si čaj, dokážete nepochybně i toto.“

Někteří lidé si nevěří a myslí si, že pokazí, na co sáhnou. Pokud si nejdříve pozorně, třeba několikrát, přečtete jednoduchý a srozumitelný návod a položíte jej vedle sebe v koupelně při přípravě, nemůžete nic pokazit. Preparát si už vyráběly bezchybně jedenáctileté děti, lidé přes osmdesát let, zemědělci, invalidé... Snad jediná chyba, která několikrát nastala, vznikla tím, že osoba bez roušky přes nos a ústa promluvila v místnosti, kde se zrovna připravoval preparát. Přenos cizích kapének může nastat i na vzdálenost několika metrů a změnit informaci v preparátu. Pokud postupujete podle návodu, k chybě nedojde.

Jádro samotné přípravy je prosté: plivnout do nálevky a prolít potřebným množstvím vody. Kapalinu, která zbyla v lahvičce, nakapat na sliznicí úst.

Jak to, že jedno jediné krátké podání potencované sliny ovlivní můj vývoj na měsíce nebo léta?

Potencovaný, vysoko ředěný preparát působí v jemnohmotném prostoru, kde čas plyne zcela jiným způsobem než ve hmotné sféře. Působnost dlouhodobého účinku jedné potencované dávky je výborně dokumentována v průběhu dvousctleté historie homeopatie.

Mohu při probíhající autopatické harmonizaci používat další způsoby zlepšování zdraví?

Metody založené na materiálním působení na organismus (jako je například konvenční medicína) působí jen v materiálním prostoru, nikoliv v jemnohmotném, kde působí autopatie. Proto nenarušují zásadním způsobem vývoj a autopatie může většinou i při jejich užívání pozitivně působit. Je na svobodném uvážení každého, zda je použije či nikoliv.

Někteří lidé se rádi zajišťují a používají mnoho alternativních metod najednou. I když se jedná o jemné metody, k nimž chovám úctu, může taková kumulace metod mít i negativní důsledek: Jestliže dojde ke zlepšení stavu, neví se, co to vlastně způsobilo. Autopatie se aplikuje jen jednou za mnoho měsíců, různé jiné metody ale každý den - takže by se mohlo na milou autopatii zapomenout. Až se jednou potíže začnou vracet, měl by člověk vědět, jaká metoda mu opravdu zabrala. Jinak by mohl zabloudit. Mnoho mých klientů je jen na autopatii, ale část z nich zároveň podle svého vlastního uvážení dále navštěvuje lékaře, psychoterapeuta, podstupuje různé testy atp., jak na to byli předtím zvyklí.

Co je Korsakovova příprava homeopatické potence?

Ruský homeopat, majitel panství a léčitel Semen Korsakov (1788- 1853), žil v Petrohradě a byl první, kdo používal k léčbě homeopaticky zředěnou vlastní krev pacienta (autopatický přístup). K jejímu potencování užíval jedinou nádobku namísto Hahnemannem doporučeného postupného užití více nádobek. Zatímco důvod vzniku Korsakovova postupu byl zcela zapomenut, totiž ředění vlastní krve klienta, technika ředění v jedné lahvičce vstoupila do historie. Homeopatická příprava v jedné nádobce se od té doby nazývá Korsakovova. Probíhá tak, že do nádoby dáme tekutinu určenou k potencování a pak dolijeme vodu. Následně vše vylijeme, doplníme vodou, vylijeme... atd. Kapalina ulpívající na stěnách přenáší informaci.

U autopatie můžeme tento princip použít v domácí praxi tak, že vezmeme nepoužitou plastovou láhev se stolní pitnou pramenitou vodou, která nemá zvýšený obsah minerálů a je bez bublinek. Odšroubujeme víčko a plivneme do něj. Pak dolijeme víčko vodou z lahve s mírným přelitím přes okraj a vylijeme. Bez protřepání. Dolijeme přes okraj vodou, vylijeme..., atd. 40 takových kroků je 40 C, osmdesát kroků 80 C atp. Vhodné pro přípravu nižších potencí. Při použití vyšších potencí než 200 C se neúměrně zvyšuje manuální námaha a někdy se účinek ztrácí. Domnívám se, že může nastat pokles kvality (či stejnosti) preparátu sčítáním drobných přestávek při potencování, k nimž však při

průtokové vírové přípravě nedochází. Průtoková příprava je krokem vpřed, přináší řadu dalších pozitiv a zřetelně lepší výsledky.

Bojuje autopatie s chorobami?

Autopatie s nikým a s ničím nebojuje. Není zaměřena proti chorobám, nezabíjí mikroorganismy, neničí nádory. Nebojuje ani s konvenčními systémy léčby, aby sama vynikla. Umí ale opravit jemnohmotný organizační systém člověka do té míry, že desorganizaci zamění za organizaci a nemoc, porucha zdraví, je postupně nahrazována narůstající harmonií, zdravím. Autopatie nebojuje, je založena na vlastnostech vody, která umí přenášet jemnohmotnou frekvenční informaci. Voda obtéká překážku, přijímá tvar nádoby nebo řečiště, aniž by to na její podstatě něco změnilo.

Může se stát, že váš partner, rodina a lidé kolem vás nesouhlasí s myšlenkou, že existuje jemnohmotné působení, že existuje pozitivní účinek vysoko ředěné sliny na zdraví, a že materiální tělo i mysl jsou ovládané vyšší jemnohmotnou úrovní vaší bytosti, říkáme jí třeba „dynamis“ nebo „vyšší já“. To vám ale nijak nebrání, abyste tuto metodu sama použila. Nemusíte o tom dokonce nikomu vyprávět. A možná za rok za dva pomůže autopatie i vašemu dříve nedůvěřivému partnerovi. Pokud si k tomu přidá nějaké psychologické nebo materialistické vysvětlení, aby zachránil svůj obraz světa, svůj „belief systém“, je to jeho věc. Měl jsem i takové případy. Není třeba bojovat.

Cítím se příliš slabá na to, abych na sobě mohla zkusit tak výrazné působící metodu.

Pokud se budete řídit radami ohledně střípně ředění, přinese vám tato jemná metoda prospěch. Do jaké míry, to opravdu záleží na vaší vitalitě, vnitřním stavu a vrozených vlastnostech.

Cítím se příliš zdravá na to, abych autopatii potřebovala,

Jelikož jsme se narodili do tohoto světa, nejsme dokonalí a každý z nás na sobě může hodně zlepšit. Přinejmenším svou odolnost vůči stresu, kterého je všude kolem dost.

Když jsem kamarádce sdělila, že se léčím vlastní slinou, velmi se divila.

Nebojte se mluvit o autopatii! Většina lidí ji přijímá velmi dobře. Budete-li s ostatními hovořit o tom, co pro vás vykonala, umožníte i jim, aby se uzdravili.

